Nr. 275. Piątek, 30 Listopada 1888. Rok 78.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, poczta 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczycielkę, Wandę Anielę Skuliczównę, w Pionowicach, rzeczywistą nauczycielką szkoły etatowej w Pionowicach.

Janusz Rypuszyński, autoryzowany inżynier budowy z siedzibą urzędową w Tarnowie, złożył dnia 6 b. m. przepisaną przysięgę.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 29 listopada.

Wynik ogólnych wyborów parlamentarnych w Rumunii, nie omieszkał wywrzeć wpływu na losy tamtejszego gabinetu, spowodował bowiem przesilenie, które jednakże, jak wiadomo z doniesień telegraficznych, zostało nadspodziewanie szybko załatwionem w drodze kompromisu. Młodokonserwatywne ministerstwo Carp-Rosettiego, które przed pół rokiem objęło spuściznę po narodowo-liberalnym gabinecie Bratiano, pragnąc zapewnić sobie zwycięztwo przy ostatnich wyborach, a nie mogąc w tej mierze liczyć li na własne siły, połączyło się z starokonserwatywnymi, następstwem zaś tego sojuszu była dotkliwa porażka narodowo-liberalnych. Zaledwie jednak zebrał się parlament, poczęły objawiać się pomiędzy rządem i konserwatywnymi różnego rodzaju nieporozumienia. Konserwatywni utrzymywali, iż kandydaci rządowi im przeważnie zawdzięczają powodzenie, rząd natomiast powoływał się na to, że na szali zwycięztwa przeważył głównie program ministeryalny, zawierający szereg reform w duchu pragnień i życzeń wyborców. Konserwatywni atoli nie dali się zbić z tropu tym argumentem, lecz zażądali czynnej roli w gabinecie. Rząd upierał się z początku, gdy jednak z okazyi wyboru prezydenta senatu, a następnie prezydenta Izby deputowanych zrobił doświadczenie, iż nie może być mowy o większości rządowej bez udziału młodokonserwatywnych, zgodził się na zawarcie kompromisu pod względem przekształcenia gabinetu. Konserwatywni domagali się oddania im trzech tek ministeryalnych, zgadzając się na pozostawienie czterech innych w rękach stronnictwa rządzącego. Po kilkudniowych układach, w których pośredniczyła także korona, pp. Carp i Rosetti zgodzili się na to żądanie. Ponieważ p. Rosetti jako prezes gabinetu zrzekł się piastowanej dotychczas teki spraw wewnętrznych, odstępując ją ministrowi sprawiedliwości ks. Stirbeyowi, i ponieważ dalej minister wojny gen. Barozzi pragnąc ułatwić nową kombinacyę, ustąpił dobrowolnie, a teka skarbu wreszcie była jeszcze nieobsadzoną, mogło przeto bez trudności stać się zadość konserwatywnym. Vernesco objął tekę sprawiedliwości, Lahovary rolnictwa, a generał Mano wojny. Tak tedy posiada obecnie Rumunia gabinet złożony z Młodo- i Starokonserwatywnych.

O ile wiadomo, zmiana ta nie wpłynie na określony w odezwie przedwyborczej program rządowy, który zresztą otrzymał sankcyę w mowie tronowej, ani też oddziała w jakimbądź kierunku na politykę zagraniczną. Program rządowy obejmuje szereg nadzwyczaj ważnych kwestyj, mianowicie uregulowanie waluty, wypowiedzenie zasady nieusuwalności sędziów, reorganizacyę administracyi, podniesienie poziomu oświaty, poprawę materyalnego położenia niższego duchowieństwa, rozszerzenie środków komunikacyjnych, a przedewszystkiem usunięcie tych przyczyn, które wywołały przed kilku miesiącami zaburzenia chłopskie. W tym celu rząd wypracował dwa projekty ustawy, z których jeden odnosi się do sprzedaży włościanom w małych parcelach i za spłatą ratalną dóbr skarbowych, drugi zaś ma na celu położenie kresu zachodzącym bezustannie sporom między właścicielami większych własności a drobnymi dzierżawcami. Oba te projekty tworzą najgłówniejszą część programu młodokonserwatywnych, a przyjęcie ich było tym warunkiem, pod którym zgodzono się na wstąpienie do gabinetu żywiołu staro-konserwatywnego. Dla ostatecznego zaś wyrównania zapatrywań jednego i drugiego stronnictwa odbyły się konferencye pod przewodnictwem króla, na których, jak telegrafują z Bukaresztu, osiągnięto najzupełniejsze porozumienie i zgodzono się na to, iż polityka zagraniczna nie ma uledz żadnym zgła zmianom, a w polityce wewnętrznej, mianowicie w kwestyi agraryjnej, mają zajść drobne tylko modyfikacye, jakie wydają się potrzebne ze względu na starokonserwatywnych, którzy reprezentując wielką własność, będą musieli się przygotować przy wykonaniu reform agraryjnych na pewne ofiary.

Najj. Pan raczył najmiłościwiej udzielić Najwyższej Sankcyi uchwalonemu przez Sejm krajowy projektowi ustawy o ubezpieczaniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

Najj. Pan raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu galicyjskiego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytnicych radom powiatowym: W Pilźnie (na drodze powiatowej Pilzno-Radomyśl), Nisku (od mostu powiat. na rzece Tanwi), Dolinie (od mostów powiatowych w Spasie i w Cieniawie), Borszczowie (na drogach powiat. Iwanków-Germakówka i Uście Biskupie-Jezierzany), Wieliczce

---

161)

VETO!

POWIEŚĆ

Adama Krechowieckiego.

Część trzecia.

XXVI.

(Ciąg dalszy.)

— A wy mości kanclerzu, — przerwał gwałtownie hetman — miasto przeczyć owym wieściom, na własną krew godzicie.... zamiast mię przed Królem zasłonić, odstępujecie mnie, łącząc się z wrogami ...

Xiążę kanclerz głowę schyliwszy, złożył ręce pobożnie.

— Bóg widzi, — rzekł, — jako czyniłem wszystko... Ano, mości xiążę, przekroczyliście pewne granice.... Król nie ufa, kraj cały patrzy podejrzliwem okiem na wasze działanie. Gdym o Mohylew dla was prosił, Król jeno wzgardliwie się zaśmiał i mówić dalej mi nie dopuścił...

Hetman porwał się gwałtownie.

— Dobrze więc! — zawołał — chce walki, będzie ją mieć, a za konsekwencye ja nie odpowiadam!...

— Strzymajcie się, mości hetmanie — przerwał x. Albrecht głosem bardzo poważnym i z takim wyrazem na twarzy, jakiego ona zwykle nie miała.... Teraz jest taki moment, że całą powszechność zgubić możecie, a powiedzcie, jest-że nam źle w tej Rzeczypospolitej, kiedy wszystkie mamy wolności?...

— Wy macie! — krzyknął hetman — wy coście się do ucha Pańskiego tak zbliżyli, iż już tam dla nikogo miejsca niema! — wy macie wolności i dostojeństwa i znaczenie, ale nie ja, — który jeno pogardę i podejrzenia spotykam.... Głos mój, ani krew przelana, ani okazane męztwo nie znaczą nic, więcej mają wagi podszepty chytre i pochlebstwa....

— Dość tego!... — przerwał kanclerz do żywego dotknięty — słuchać obelg nie zwykłem — a nie będę ich też znosić od tego, który mi uszanowanie winien. Nie chcesz, mości xiążę, słuchać słów rozwagi, czyń jak mniemasz... Sumienie mi nie pozwala zasłaniać waszego działania....

— A wy co innego czynicie?... — przerwał hetman — prowadzicie walkę przeciw Królowi tak samo jak ja, sprzeciwiacie się mu na każdym kroku...

— Jeżeli idzie — odparł kanclerz stanowczo — o prawa litewskie albo o warowanie znaczenia naszego, to się sprzeciwiam, ale nigdy, słyszysz mości xiążę, — nigdy spisków przeciw całości Rzeczypospolitej z jej wrogami nie knowałem....

— Mości kanclerzu! — zawołał hetman w najwyższem oburzeniu — zważajcie na słowa!...

— Wy zaś — odrzekł kanclerz powstając żywo — baczcie na czyny, które już u dworu królewskiego są wiadome.... baczcie, aby imię Radziwiłła w powszechną nie poszło pogardę!...

Hetman poskoczył ku stryjowi w niezmiernem wzburzeniu i chciał jeszcze coś rzec, ale xiążę Albrecht spokojnym zmierzywszy go wzrokiem, chociaż sam w wielkiem był uniesieniu, co po wargach ust drżących i bladości twarzy poznać było można, skłonił się z lekka i wyszedł z komnaty....

Z zaciśniętymi pięściami, groźnie namarszczoną twarzą, stał hetman długi moment nieruchomo, aż wreszcie w dłonie klasnął i do wbiegającego na ten znak sługi;

— Imćp. Sicińskiego prosić! — krzyknął.

Za chwilę stanął Władysław w komnacie hetmana, który ponuro zamyślony, przechadzał się teraz zwolna. Zoczywszy upitskiego posła, poskoczył ku niemu.

— Wiesz! — zawołał — otoczeni jesteśmy szpiegami!... ktoś Królowi doniósł o wacpana podróżach do kurfirsta i do Munkacza.... wiedzą jako Lupul pieniądze przysłał.... wiedzą nawet o układach z Chmielnickim.... Nieostrożny waść byłeś!...

Władysław zbladł i aż się cofnął z przerażenia.

— Żywa dusza, — odparł głosem zmienionym — żywa dusza niewiedziała o tem.... jeździłem w przebraniu, pod obcem imieniem, nie widział mię nikt....

— A wszakże, — przerwał hetman, — wszystko wiedzą!... Był tu przed momentem xiążę kanclerz i on mi to rzekł.... wszystkie szczegóły wiedzą.... i grożą.... nawet wacpana wymieniają nazwisko.... Możeś ty się komu spowiadał?... — zagadnął xiążę, chwytając Sicińskiego za ramię i patrząc mu groźnie w oczy.

— Na sumienie.... na Boga się klnę!... zawołał Władysław — nikomu.... Chyba... zaczął i urwał a xiążę potrząsając go za ramię:

— Chyba co? — zakrzyknął.

— Mości xiążę — odrzekł Władysław — przysięgam jako z ust moich żadne słowo nie wyszło... jeno od pewnego czasu dostrzegłem, że jestem śledzony....

— Przez kogo? — mów wszystko! — zawołał xiążę nie puszczając Sicińskiego ramienia i widać, jako ten się waha z wypowiedzeniem swych myśli.

— Suspicya to jeno są.... — odparł Władysław — ale je sprawdzę. Przed W. X. Mością zaś nie mam nic skrytego, więc powiem: Oto kilka razy widziałem tu w Warszawie brata mego młodszego, który w nienawiści mnie ma i kryje się przedemną.... Uważałem, jako śledził mnie i snuł się za mną jak cień, ilekroć do W. X. Mości lub do pana Radziejowskiego szedłem.... Chciałem go podejść, ale zawżdy umykał przedemną.

Xiążę puścił ramię Sicińskiego i usiadł.

— A ten brat wacpana — zagadnął nieco spokojniej — może on mieć jakie ważniejsze konnexye?

— Niepoczesna to jest persona — odparł Władysław — kaleka, garbus, ale na dworze panów Słuszków ma wielkie zachowanie....

— Na dworze Słuszków! — przerwał hetman — to niebezpieczna rzecz.... Wojewoda trocki wprawdzie dogorywa już pono na dewocyi w Kowalewszczyźnie — ale Bogusław, ten z siostrą swą panią Kazanowską, marszałkową nadworną, najbliżej królewskiego ucha.... To ślad jest pewny — i trzebaby nim iść, aby spenetrować prawdę....

Na wzmiankę o Halszce krew uderzyła Władysławowi do głowy. Ujrzawszy Kazimierza zdala i widząc jako się krył przed nim, przyszło mu od razu na myśl, jako brat go śledził, ale dotychczas dalekiem było od niego posądzenie, iż brat ten przez Bogusława Słuszkę mógł trafić do Halszki i wraz z nią uknuć zmowę na jego zgubę. Że go Kazimierz śledził, to go nie trwożyło tak bardzo, ale słowa hetmana postawiły mu nagle przed oczy, straszną zemstę dumnej a potężnej niewiasty, która dowiedziawszy się może, jako on teraz za łaską Radziwiłła wydźwignął się stara, umyślnie szuka sposobów, aby go pognębić. Na ostatnie przeto słowa hetmana odparł żywo:

— Spenetrować to muszę, a skoro tak jest, jak W. X. Mość się domyśla, trzeba spiesznem działaniem zapobiedz niebezpiecznym spiskom....

Xiążę ręką machnął.

— Zapóźno, — rzekł. — Król wie o wszystkiem.... Prosiłem go o Mohylew dla siebie, odmówił. Wacpana Szawle także ominą....

Władysław żachnął się gniewnie.

— Odmawia? — zawołał.

Ekonomia Szawelska jedna ze znaczniejszych, w X. Żmudzkiem, w powie-

(od mostu powiat. na rzece Wildze przy drodze Świątniki-Swoszowice), Stryju (od mostu powiat. na rzece Opór w Hrebenowie) i Limanowej (od mostu powiat. na rzece Łososinie). Dalej zatwierdzone również zostały uchwały o udzielaniu koncesyj na pobór opłat mytniczych obszarom dworskim w Bobrownikach i Gumniskach (przewóz przez rzekę Dunajec), obszarowi dworskiemu w Rozhurczu (przewóz przez rzekę Stryj) i obszarowi dworskiemu w Ickani (przewóz przez rzekę San).

Rada Państwa.

(CCLXVII posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń**, 27 listopada. (Korespondencya *Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11.

Izba liczniej niż zwykle zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy Ministrowie.

Komisya wojskowa wnosi do Izby sprawozdanie z projektu nowej ustawy o sile zbrojnej.

Poseł Roser wnosi interpelacyę do Ministra oświaty w sprawie rozszerzenia kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeńskiego.

Prezes gabinetu, hrabia Taaffe, odpowiada na interpelacyę Foreggera z dnia 23-go b. m. o rozwiązaniu reprezentacyi powiatowej w Celii. Odpowiedź podaje do wiadomości, że przy rozpisaniu wyborów do rzeczonej reprezentacyi zażądano sposobem reklamacyi wymazania 88 wyborców jako nieuprawnionych, a starostwo wykreśliło tylko 8; namiestnictwo w Gradcu zatwierdziło takie załatwienie reklamacyj, i na tej podstawie dokonano wyborów; ale Trybunał administracyjny uznał jeszcze 71 wyborców za nieuprawnionych, skutkiem czego namiestnictwo rozwiązało reprezentacyę, jako nie mającą prawnej podstawy bytu. Na oznajmieniu tych faktów ogranicza się odpowiedź, bo sprawa może w drodze rekursu dostać się jeszcze do Ministerstwa.

Dalej odpowiada bardzo obszernie na interpelacyę Heilsberga z dnia 28 października r. b. o reformach ustawodawczych i administracyjnych ku podźwignieniu rzemiosł i drobnego przemysłu. Odpowiedź tę podamy jutro.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

W dalszym ciągu dyskusyi nad §. 14 ustawy o działach spadkowych gospodarstw włościańskich zabiera głos pos. Struszkiewicz, aby wnieść poprawkę, wedle której w miejsce ustępów drugiego i trzeciego ma się znajdować ten jeden: „Podstawą obliczenia cząstki obowiązkowej będzie wartość gospodarstwa, oznaczona w myśl §. 7go.“

Pos. Kopp wnosi długi szereg poprawek.

Komisarz rządowy, szef sekcyi dr. Steinbach łączy poprawki Struszkiewicza i Koppa w jedno, dając im formę następującą: „Podstawą obliczenia cząstki obowiązkowej będzie wartość gospodarstwa, oznaczona wedle §. 7go bądź umową osób interesowanych, bądź sądownie, ale nie można jej przyjmować niżej tej sumy, wedle której wymierzone są należytości skarbowe od przeniesienia własności.“ Co do innych poprawek Koppa, pan komisarz rządowy po części je zwalcza, po części zgadza się na nie.

Pos. Struszkiewicz przyjmuje połączenie poprawki swej z poprawką Koppa.

Tu na wniosek pos. Jaworskiego zamknięto dyskusyę; zapisani do głosu tylko jeszcze p. Lienbacher za paragrafem, pos. Kopp przeciw paragrafowi.

W głosowaniu przyjęte §. 14 w formie następującej: „Prawo cząstki obowiązkowej pozostaje niniejszemi przepisami o działach spadkowych nienaruszone. (Projekt rządowy i komisyi). — Podstawą obliczenia cząstki obowiązkowej będzie wartość gospodarstwa, oznaczona wedle §. 7 bądź umową osób interesowanych, bądź sądownie; ale nie można jej przyjmować niżej sumy, wedle której wymierzone są należytości skarbowe od przeniesienia własności. (Połączone poprawki Struszkiewicza i Koppa). — Za ograniczenie cząstki obowiązkowej nie można uważać, jeżeli: 1. sąd w myśl §. 9 ustanowi termin płatności (projekt komisyi); 2. spadkodawca w ważnej ostatniej woli poczyni rozporządzenia, któremi: a) rodzonemu ojcu lub rodzonej matce dziedzica obejmującego gospoparstwo aż do pełnoletności jego nadane będzie prawo objęcia gospodarstwa po śmierci spadkodawcy w własne użytkowanie i zawiadowanie z obowiązkiem, dopóki to użytkowanie i zawiadowanie trwać będzie, wychowywania dziedzica i jego współspadkobierców niepełnoletnich aż do czasu płatności cząstki spadkowej, albo jeśli współspadkobierca przed płatnością stanie się pełnoletnim, aż do pełnoletności jego, oraz w razie potrzeby utrzymywania na gruncie (poprawka Koppa); b) płatność cząstki spadkowej wysunięta będzie aż do pełnoletności współdziedziców z obowiązkiem dziedzica obejmującego gospodarstwo, aby współspadkobierców aż do tego czasu stosownie wychowywał i w razie potrzeby utrzymymał. (Projekt rządowy i komisyi).

Pod dyskusyę idzie §. 15ty, który stanowi: „Do gospodarstwa, które jest własnością kilku osób, postanowienia ustawy niniejszej nie będą zastosowywane. — Z pod tego wyjęte są gospodarstwa, będące wspólną własnością małżonków i położone w okolicach, dla których ustawodawstwo krajowe postanawia, że w razie śmierci jednego z małżonków, o ile nie sprzeciwiają się temu ostatnia wola spadkodawcy lub umowy, przeżywająca strona małżeństwa ma prawo objąć stanowiącą spadek połowę gospodarstwa. — W takim razie ustawodawstwo krajowe postanowi też, czy i o ile postanowienia §§. 7, 9, i 10 mają być zastósowywane także przy objęciu przez przeżywającą stronę małżeństwa.“

Po przemówieniu dep. Pattaia i Pscheidena przerwano obrady.

Pos. Pernerstorfer wnosi, aby komisyę karno-prawniczą uznano za publiczną. — Izba odrzuca wniosek.

Pos. Pernerstorfer wnosi, aby uznano komisyę karno-prawniczą za publiczną przynajmniej w obradach jej nad rozporządzeniem rządowem o zawieszeniu sądów przysięgłych w sprawach anarchistycznych. — Izba ten także wniosek odrzuca.

Koniec posiedzenia o godzinie 3 min. 30. — Następne jutro.

Sprawy parlamentarne.

(*Gl.*) W szczegółowej dyskusyi nad etatem Ministerstwa obrony krajowej uchwaliła komisya budżetowa bez rozpraw wydatki na samoż Ministerstwo w kwocie 335.762 zł., czyli o 21.062 zł. większej niż preliminowano na rok bieżący. Podwyżka ta tłómaczy się pomnożeniem służby obrachunkowej wskutek nowej organizacyi obrony krajowej, jako też wskutek ustawicznego od r. 1876 pomnażania żandarmeryi.

Wydatki na obronę krajową są preliminowane na 8,268.535 zł., tj. o 2,546.338 zł. wyżej. Z podwyżki tej przypada 1,724.918 zł. na wydatki zwyczajne, czyli stałe, a 821.420 zł. na nadzwyczajne. Stałe podwyższenie wydatków dorocznych wynosi właściwie przeszło 2,140.000 zł. i tylko w roku przyszłym nie dojdzie tej wysokości, albowiem znaczna część przyczyn takowego podwyższenia wejdzie w życie dopiero od dnia 1 maja, przez co oszczędzi się w roku przyszłym około 378.056 zł., a nadto wskutek niższych cen płodów rolniczych Ministerstwo myśli oszczędzić 40.000 zł.

Skutkiem mowy dep. Mattusza co do zapowiedzi przez p. Ministra kredytu dodatkowego w ilości około 400.000 zł., dalej zażaleń na ciężar kwaterunkowy, który spadnie na gminy w następstwie podwyższenia kadrów, wreszcie zapytania, dla czego Ministerstwo bierze koszta budowli ujeżdżalń w Galicyi na skarb, zamiast zażądać ich od gmin — oświadczył p. Minister hr. Welsersheimb, że w chwili, gdy układano preliminarz powyższy, nie uwzględniono jeszcze wydatków wypływających z projektu nowej ustawy o sile zbrojnej, a mianowicie na wyćwiczenie i wojskowe wykształcenie większej liczby ochotników jednorocznych, na wyćwiczenie rezerwy uzupełniającej i na przygotowania do mobilizacyi obrony krajowej, bez których powszechna sytuacya polityczna i militarna wymagałaby znacznego pomnożenia armii. Co się tyczy ciężaru kwaterunkowego, pan Minister uspokaja obawy, bo tylko w czasie pierwszego wykształcenia rekrutów i w czasie ćwiczeń dorocznych, wojska będą rozkwaterowane poza zwykłem pomieszczeniem. Nakoniec co do ujeżdżalń, to gminy nie są zobowiązane dostarczać ujeżdżalń krytych; koszta ich oszczędzi sobie skarb na koniach, albowiem ćwiczenia i tresura zimą bez dachu bardzo konie niszczy. Ujeżdżalń krytych ma się zbudować pięć, chwilowo jednak tylko dwie w Galicyi, gdzie klimat jest najsurowszy.

Na zapytanie pp. Beera, Plenera i Schaupa o uzbrojeniu obrony krajowej w karabiny repetierowe, dał pan Minister niektóre ciekawe objaśnienia. Nowa ta strzelba (8-milimetrowa) kosztuje wraz z amunicyą 45 zł. 38 ct.; torebka do nabojów z przyborami 13 zł. 36 ct. Pierwsze uzbrojenie całej obrony krajowej kosztować będzie 10,515.370 zł., z której to sumy na lata 1890 i następne przypadnie 9,473.910 zł. Całą tę sumę poniesie etat Ministerstwa obrony krajowej, t. j. Austrya sama; wszystkie zaś dalsze wydatki z powodu nowego uzbrojenia obrony krajowej pójdą na etat wspólnego Ministerstwa wojny. Fabryka broni w Steyer wydoła swemu zadaniu co do dostarczania nowej strzelby, bo wyrabia po 30.000 sztuk na miesiąc.

Komisya przyjęła wydatki na obronę krajową bez zmiany.

(*Gl.*) Komisya budżetowa, załatwiając część statutu Ministerstwa skarbu, wzięła pod obrady rozdział o cłach, jedynie dla dyskusyi, gdyż uchwały należą do kompetencyi Delegacyj wspólnych. Poseł Rutowski wskazał na urzędowe wykazy towarów dowożonych z zagranicy, wedle których dowóz nafty surowej ustawicznie się wzmaga, a nafty rafinowanej coraz więcej się zmniejsza, tak, że producenci rafinerowie nafty w Austryi są zaniepokojeni, czy pod tytułem „olejów ciężkich“ nie są dowożone z zagranicy całkiem lub na pół rafinowane.

---

cie upitskim położona, stała się przedmiotem pożądania Władysława od kiedy go szlachta upitska posłem obrała. Za mało mu było fortuny rodzica, on chciał jednym z najprzedniejszych zostać a ku temu najłatwiej dojść było można dzierżawą dóbr królewskich. Xiążę hetman przyrzekł mu też, jako u Króla ekonomię ową dla niego wymoże, co się zdawało rzeczą dość łatwą, gdy nagle nieprzewidziane zjawiły się przeszkody. Dla Władysława był to cios nie mały.

— Odmawia.... powtarzał i stał blady, drżący, przed xięciem, wargi gryząc z gniewu, który nim miotał.

— Spytaj się wacpan Radziejowskiego, — rzekł xiążę, — on dzisiaj mówił o tem z Królem, który hardo odparł, jako ma godniejszych i lepiej zasłużonych sobie niż Radziwiłłowie, których obdarzać winien....

Władysław słuchał w milczeniu, aż nagle porwał się gwałtownie.

— Mości xiążę! — zawołał. — Oplątała nas jakaś intryga, którą zniweczyć koniecznie potrzeba, — ja wnet udam się do pana Radziejowskiego, on może dopomódz zechce, — brata mego choćby z pod ziemi dobędę i wymuszę wyznanie....

Hetman już był ochłonął z pierwszego wrażenia. Po rozmowie z xięciem kanclerzem sądził on zrazu, że Władysław go zdradza i to go niewymownie wzburzyło, teraz zaś po jego twarzy poznawał, jako podejrzenie było niesłuszne, widział bowiem, iż Władysław niemal silniej niż on czuł się dotkniętym.

— Zrobi on dla siebie więcej, niż dla mnie — myślał — a lepiej aby w swojem imieniu działał, bo widocznie śledził go ktoś i wyśledził.

Na słowa tedy Władysława odparł spokojnie:

— Dla mnie ta sprawa, chociaż przykra, nie ma tak wielkiego znaczenia.... Obejdzie się Radziwiłł bez Mohylewa a choćby i bez łaski królewskiej.... Wacpanu zaś radzę abyś działał rozważnie nawet z panem Radziejowskim, który lubi zmieniać i myśli i przyjaciół.... odkrywaj więc wacpan intrygi jakie chcesz, ale czyń to tak, jakbyś dla siebie wyłącznie działał.... Aby zaś suspicya uspić, co jest rzeczą konieczną, trzeba abyś waść tak często tu nie zachodził.... Poselstwo do Munkacza, które sprawować miałeś, na razie odwołuję....

Był to cios nowy. Xiążę widocznie albo mu nie ufał, albo też lękał się powiernika, którego wyśledzono....

Stał długi moment, jakby przerażony przed xięciem, który usiadł i palcami miarowo po stole bił.

— Mości xiążę — wyszeptał po chwili z trudnością — służyłem wiernie.... żalim na odprawę zasłużył?....

Hetman się uśmiechnął.

— To nie jest odprawa — odparł łaskawie, nie chcąc zrażać Sicińskiego, który w niebezpiecznego wroga mógł się snadnie zamienić, — jeno konieczna ostrożność.... W ogóle na razie planów zaniechać trzeba.... Nowa wojna z Chmielnickim się gotuje a od jej rezultatu zależeć będzie co uczynimy.... Rakoczy z nim umawia się nieustannie — my zaś będziemy teraz cicho siedzieć, iżby się zawcześnie nie narażać.... I wacpanu radzę....

— Nie! mości xiążę!... przerwał Władysław gwałtownie. — Ja ową intrygę, która wszelkie plany nam krzyżuje, odkryć muszę, a choćbym jeno własną zemstę nasycić miał, to dosyć!...

Skłonił się xięciu i jak szalony wybiegł z pałacu.

Wieczór był mroźny. Śnieg drobny, ostry, polatywał w powietrzu a wiatr od północy smagał nim po twarzy rzadkich przechodniów. Na ulicach było prawie pusto, a oświetlone rzęsiście okna kamienic, świadczyły, że wszyscy skupiali się przy domowem ognisku, spędzając razem wieczór świąteczny Narodzenia Pańskiego.

I cisza była na ulicach dokoła; czasem jeno turkot pojazdu zamącił ją na chwilę, lub okrzyki dobywające się stłumionym odgłosem z gospod, kędy spędzali wieczór ci, którzy domowego ogniska nie mieli, albo po za niem szukali zabawy.

Ciemność prawie zupełna zalegała dokoła, jeno z okien oświetlonych a nie osłoniętych, padały blade smugi światła na ziemię skrzepłą i śniegiem okrytą; czasem też drzwi przydrożnych gospod otwarły się nagle a wówczas z parą i dymem, wybuchającym na zewnątrz i gwarnym odgłosem, dobył się silny promień światła, zamigotał na śniegu i wnet niknął wraz z łoskotem i skrzypnięciem obmarzniętych podwoi, które zamykano.

Siciński błądził po ulicach, jak nieprzytomny. Chwytał pełną piersią mroźne powietrze, głowę odkrywał, aby się ochłodzić — na próżno. Chwilami wstrząsał nim dreszcz gwałtowny, ale wewnątrz paliła gorączka, myśli zaś plątały się bezładnie.

— Dokąd iść, — myślał — i gdzie szukać rozwiązania zagadki? Od lat wielu ścigała go nieubłagana fatalność, wszystko wymykało mu się z ręku, skoro tylko zbliżał się do celu. Teraz zdawało mu się, iż na pewno cel ten osiągnie. Jako poseł miał głos przemożny wśród swoich i w kraju, — powiernikiem xiążęcia Janusza stał się dzięki długim i wytrwałym usiłowaniom. Był mu pożytecznym nad wyraz; najtrudniejsze poselstwa spełniał w tajemnicy i skutecznie. Cały plan, uknuty pomiędzy Rakoczym, hetmanem litewskim i teściem jego Lupulem zapowiadał wiele. Wydrzeć koronę Janowi Kazimierzowi dla Rakoczego zdawało się rzeczą zbyt łatwą w momencie, gdy Rzeczpospolita pod ciosami ordy tatarskiej i zbuntowanego kozactwa ostatnich sił dobywała, wewnętrznemi niesnaski do reszty ubezwładniona. Chmielnicki gotował się teraz do ostatecznego ciosu a w ostatniej chwili mieli przyjść inni, aby się podzielić ku własnej korzyści bogatym łupem. — „Przyjdę — mówił Rakoczy — gdy kozacy z siłą Rzeczypospolitej uporają się sami.“ — A moment ten zdawał się niedalekim. Usiłowania kanclerza Ossolińskiego, aby zawrzeć trwałą z kozakami ugodę i z ich siłą obrócić się przeciw nieprzyjaciołom Rzpltej, pełzły na niczem. Chmiel zawierał układy a potem je zrywał, szukając coraz nowych sprzymierzeńców; zbuntowane chłopstwo słuchać go zresztą nie chciało ilekroć skłaniał się do ugody i kusił się aby je ująć w karby. A w kraju tymczasem pokojowe zamiary Ossolińskiego potępiano teraz powszechnie. Klęski poniesione zbudziły myśl odwetu — o trwałym pokoju z kozakami mówić nie dozwalano.... Była więc pora sposobna do przeprowadzenia uknutego planu, gdy oto przedwczesna zdrada niweczyła go w samym zarodzie.... Ale kto mógł zdradzić? Kto mógł wyśledzić poselstwa Władysława i zamiary xiążęcia?...

Pytania te dręczyły Sicińskiego jak zmora. Błąkał się po ulicach do późnej nocy na rozmaite wpadając domysły. Chciał zrazu biedz do starosty łomżyńskiego, u którego miał zawsze ucho powolne, ale się strzymał. Nie ufał on mu nigdy a słowa xiążęcia Janusza jeszcze tę nieufność wzmogły.

— Niebezpieczny człek.... szepnął. — Nadto mądry i przebiegły....

Naraz przystanął i z przerażeniem spojrzał przed siebie.

Mimowiednie, jakby jakąś siłą fatalną gnany, zaszedł aż tam, kędy ku schmurzonemu niebu wyciągały swe ramiona wysokie wieże Kazanowskich pałacu. Olbrzymi gmach, ciemny, ponury, rysował się przed jego okiem w całej okazałości....

(Ciąg dalszy nastąpi).

Zapytał tedy, czy Rząd austryacki korzysta z swego prawa co do kontrolowania dowozu nafty na Węgrzech, a jeśli tak, ile razy w roku to czyni, jakich używa sposobów kontrolowania i do jakich doszedł rezultatów. Komisarz rządowy, sekretarz ministeryalny, baron Jorkasch odpowiedział, że kontrola jest tak wykonywana, jak obowiązujące ustawy pozwalają.

Między podatkami spożywczemi pierwsze miejsce zajmuje nowy podatek od okowity, który Rząd preliminuje na 31,500.000 zł., czyli o 23 miliony wyżej, niż dawny podatek preliminowano na rok bieżący. Rząd przypuszcza, że w roku przyszłym opodatkują wszystkie gorzelnie w Austryi 900.000 hektolitrów po niższej normie podatkowej (35 zł.), dodając, że wobec nowości systemu podatkowego, wobec braku dat co do dotychczasowej ilości konsumcyi, i co do wpływu, jaki na nią wywrze nowy podatek, a nakoniec wobec niepewności, czy i jakie zapasy okowity z roku bieżącego przejdą na rok przyszły, trudno ściśle obliczyć dochód z tego podatku. Preliminarz nie rozkłada już sumy podatku wedle krajów, jak dawniej, bo nie wiadomo, czy w skutek przewożenia okowity z gorzelń do składów i opodatkowania jej dopiero przy wywiezieniu ze składu, podatek będzie opłacany w tym kraju, w którym okowita jest produkowana.

Poseł Deym czyni obliczenie, wedle którego preliminarz rządowy przedstawia się jako zbyt skromny. Jego zdaniem trzeba przyjąć całą konsumcyę dotychczasową w liczbie 1,232.000 hektolitrów, a odtrącić 25 prct. z tytułu zmniejszenia się konsumcyi, tak, że pozostanie 925.000 hektolitrów konsumcyi przyszłej. Wnosi przeto podwyższyć preliminowaną przez Rząd sumę o 875.000 zł., a zatem zamiast 31½ miliona, położyć w preliminarzu 32,375.000 zł. Sprzeciwiali się temu wnioskowi pp. Menger i Herbst, a poparli go pp. Mattusz i Abrahamowicz. Komisya przyjęła go 18 głosami przeciw 13 głosom.

Pos. Menger poruszył na nowo temat zalewania krajów austryackich okowitą węgierską, za którą podatek z kieszeni konsumentów austryackich wpłynie do skarbu węgierskiego; jako też temat pokrzywdzenia tych gorzelń austryackich, które wyrabiają drożdże, skutkiem czego fabrykacya drożdży w Austryi ustanie, a rozwinie się na Węgrzech.

Szef sekcyi bar. Baumgartner odpowiedział, że dowóz okowity węgierskiej do krajów austryackich pewnie skompensuje się z wywozem austryackiej okowity za granicę; co do drożdży zaś, nie potrzeba lękać się zmniejszenia produkcyi w Austryi, bo gorzelnie rolnicze, które dotychczas mało drożdży fabrykowały, będą ich teraz więcej wyrabiały.

(*Gl.*) Uchwalony przez komisyę budżetową preliminarz górnictwa skarbowego, którego w Galicyi po zaniechaniu kopania siarki w Swoszowicach już niema (naturalnie gdy się pominie kopalnie soli), wykazuje wydatków 5,793.293 zł., t. j. o 40.249 zł. więcej niż uchwalono na rok bieżący, dochodów zaś 6,904.702 zł., t. j. o 84.366 zł. więcej.

KORESPONDENCYE

Kraków, 27 listopada.

(*Fundacya miasta Krakowa na cześć jubileuszu Najj. Pana.*)

W niezwykle licznym komplecie, bo 42 radców, zebrała się dziś Rada miejska krakowska; na porządku dziennym bowiem było powzięcie uchwały co do uczczenia jubileuszu 40-letnich rządów Najj. Pana.

Gdy prezydent, dr. Szlachtowski, otworzył posiedzenie, i zabrał głos w sprawie fundacyi, powstali radcy z miejsc. Prezydent umotywował następujące wnioski:

1. Ku pamięci 40-letnich rządów Najjaśniejszego Pana wybudować w Krakowie Muzeum techniczno-przemysłowe.

2. Wnieść uniżoną prośbę, aby ten budynek nosił nazwę: „Muzeum techniczno-przemysłowego imienia Cesarza Franciszka Józefa I.“ (*Oklaski*).

3. Rada miasta odstępuje bezpłatnie wojskowemu Towarzystwu naukowemu i kasynowemu z gruntu, na Kotłowem część gruntu tego o froncie 23 metrów od ulicy kolejowej, pod budowę kasyna wojskowego, o powierzchni około 500 sążni.

Po odczytaniu wniosków, prezydent otworzył rozprawy. Nikt głosu nie żądał i Rada wnioski jednomyślnie uchwaliła.

Po skonstatowaniu jednomyślności, prezydent wzniósł okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który Rada z entuzyazmem powtórzyła.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Nowa pożyczka rossyjska.

Ukaz carski — o którym wspomniała pokrótce wczorajsza depesza — zapowiada emisyę cztero-procentowych obligacyj w sumie nominalnej 125 milionów rubli w złocie (500 milionów franków, czyli 20 milionów funt. szterl.) celem wykupna znajdującej się w obiegu pięcioprocentowej pożyczki zagranicznej z roku 1877 w wysokości marek 263.800.000, oraz dla umorzenia tymczasowo emitowanych biletów kredytowych z r. 1877/78. Zaniechanie płacenia procentów od pożyczki z r. 1877 zapowie minister skarbu przynajmniej trzy miesiące przedtem, również oznaczy warunki co do zamiany pięcioprocentowych obligacyj na czteroprocentowe. Tym, którzy nie będą chcieli zamiany, wypłaconym zostanie nominalny kapitał wraz z procentami w dniu zaprzestania wypłaty procentów od pięcioprocentowej pożyczki.

Procenta nowej pożyczki płacone będą kwartalnie i liczyć się będą od 1go grudnia 1888 roku. Pożyczka będzie umorzoną w ciągu 81 lat.

Emisya pożyczki nastąpi 10go grudnia. W Paryżu, Londynie, Amsterdamie i Niemczech nie będzie formalnej subskrypcyi, tylko oznaczone będą miejsca do konwertowania walorów.

O nowej pożyczce pisze *Times* w sprawozdaniu giełdowem: „Mowa tronowa cesarza niemieckiego była pokojową. W niektórych kołach wyrażano obawę, iż ta mowa zawierać będzie ustęp odstraszający Niemców od udziału w pożyczce rossyjskiej; ale tego nie było wcale potrzeba, opozycya przeciw tej pożyczce jest w Berlinie prawie tak silną, jak w Londynie. Nie ma co zapewniać, że w Londynie nie zbierze się żadnej znaczniejszej sumy na tę pożyczkę. W Paryżu przeciwnie pożyczka będzie mieć powodzenie, a to skutkiem bałwochwalczego mniemania ludności francuskiej, że z tego udziału w pożyczce wyniknie dla Francyi jakaś korzyść polityczna. Nie ulega wątpliwości, że gdyby Francya i Rossya jako sprzymierzeńcy zostały zawikłane w wojnę, wówczas Francya musiałaby dostarczyć pieniędzy nietylko dla siebie, ale i dla Rossyi.“

Z Petersburga.

(Rewizyta cara. — Spodziewana amnestya. - Koloniści niemieccy).

Z Petersburga donoszą do *Polit. Corr.* iż jest rzeczą prawdopodobną, że car odda wizytę w Berlinie dopiero z końcem czerwca i że z Berlina uda się wprost na letni pobyt do Danii. Dziś już można uważać za rzecz pewną, iż uda się do Berlina drogą morską i że w towarzystwie jego znajdować się będzie następca tronu.

Dalej piszą z Petersburga:

Spodziewany jest w tych dniach manifest, ułaskawiający pewne kategorye politycznych przestępców, szczególniej ma on objąć uczącą się młodzież, skazaną za nihilistyczne występki. Manifest będzie wydany z powodu ocalenia rodziny cesarskiej podczas kolejowej katastrofy.

Z powodu zwrócenia się ziemstwa ekaterynosławskiego do rządu w sprawie zabronienia kolonistom niemieckim nabywania ziemi w ilości więcej niż 10 diesiat. *Swiet* pisze:

„Kolonizacya niemiecka nie przynosiła nigdy korzyści, obecnie zaś jest wprost szkodliwą dla rozwoju rossyjskiej własności ziemskiej. Dlatego też większa własność ziemska w ręku Niemców nie może być tolerowana i pożądanem byłoby, aby rząd trzymał się w tej kwestyi stałych zasad, opartych na prawie o własności rolnej cudzoziemców w państwie. Drobny rolnik niemiecki może jeszcze być tolerowanym, jeżeli dąży do zakładania całych kolonij. Tymczasem od niedawna mnożyły się przykłady nabywania przez towarzystwa niemieckie ogromnych majątków, czego nie można uważać za rzecz naturalną, szczególniej, jeżeli przypomnimy sobie, jakie cele przeprowadzają Niemcy w swej własnej ojczyźnie, gdzie wypędzają Polaków z ich ziemi.“

Z Watykanu.

(Książki na indeksie.)

Przed niedawnym czasem opuściła prasy drukarskie w Turynie książka, wydana z rozporządzenia Ojca św. Zawiera ona spis dzieł drukiem ogłoszonych od czasu rozpowszechnienia wynalazku Guttenberga po rok bieżący, które potępione zostały przez św. Kongregacyę Indeksu.

Rzecz prosta, książka nawet sporych rozmiarów, jak ta, o której mowa (437 stron) nie obejmuje wykazu kompletnego dzieł, uznanych przez Stolicę Apostolską za szkodliwe. To też znajdujemy w przedmowie, zawierającej przeróżne rozporządzenia, objaśnienie i *breve* papieskie, wytłómaczenie, jakie w ogóle książki należy za zgubne i potępienia godne uważać.

Ten już atoli wykaz, który mamy pod ręką, przegląda się z usprawiedliwioną ciekawością; wśród steku średniowiecznych, dawno zapomnianych dzieł, broszur i przygodnych wydawnictw, wśród tytułów łacińskich, greckich, hebrajskich, arabskich, porządkiem alfabetycznym ułożonych, napotykamy tu i owdzie nazwisko autora, lub tytuł dzieła bliżej nas obchodzącego lub przynajmniej choć ze słyszenia znanego.

Karty Indeksu nie obfitują w polskie nazwiska.

Nazwisko Mickiewicza figuruje przy tytule dwóch dzieł jego: *L'Eglise officielle et le messianisme*“ i „*L'Eglise et le Messie*“, Dekret kongregacyi zapadł na nie 15 kwietnia 1848.

Nieco dalej spotykamy również głośne nazwisko Mikołaja Radziwiłła, wojewody wileńskiego, którego pisma potępiło jeszcze koncylium Trydenckie. Figuruje też na kartach Indeksu słynna „Biesiada, d. 17 stycznia 1841“ i Maciejowskiego Wacława „Historya prawodawstw słowiańskich“ oraz „Pamiętniki o dziejach, piśmiennictwie i prawodawstwie słowian“. Wyrok na nie zapadł 19 kwietnia 1858.

Z mniej znanych: Jana Pocieja „O Jezusie Chrystusie, o pierwotnych chrześcianach i t. d.“ Jana Markiewicza trzy dzieła treści teologicznej i polemicznej, pisane po łacinie a potępione w latach 1655 i 1674; A. Niesielskiego rzecz o polskich jezuitach (1661, po łacinie); Lasitzkiego „*De russorum, moscovitorum et tartarorum religione*“ (1603); wreszcie pośrednio tylko nas dotyczące, Kaiserlinga „*Discours aux confédérès de Kaminieck (sic) en Pologne*“ (1769). Do rzeczy też swojskich zaliczyć należy cytowane w Indeksie wydanie warszawskie przekładu Schweglera „Historyi filozofii w zarysie“ (potępione dekretem z d. 26 września 1865).

Z obcokrajowców figurują na kartach Indeksu reformatorowie, jak Luter, Zwingli, humaniści jak Hutten, Erazm Rotterdamski, encyklopedyści Diderot, d'Alembert wraz z samą „*Encyclopédie, ou dictionnaire raisonné des sciences*“, filozofowie Hume, Locke, Descartes i inni, Wolter (wszystkie dzieła) i wielki poeta Marot, Maimonides i Savanarola („Kazania“), swawolny Boccacio („Dekameron“) i jeszcze swawolniejszy może Parny („*La guerre des dieux*“) itd.

Notujemy w końcu:

Drapera „Walka wiedzy z religią“; Jacolliota wszystkie niemal dzieła; Figuier'a „Nazajutrz po śmierci“; Gregoroviusa niemal wszystkie pisma; Rénana wszystko; Mantegazzy „Hygiena i fizyologia miłości“ (dekretem z r. 1886); Rankego „Historya papieży“; Micheleta „Kapłan, kobieta i rodzina“, „Miłość“, „Biblia ludzkości“, „Czarownica“; Miltona „Raj utracony“; Rabelais'go wszystkie pisma; Quinet'a dzieła; Taine'a „Historya literatury angielskiej“; S. Mill'a „Zasady ekonomii politycznej“; Straussa „Życie Chrystusa“; Vacherot'a dzieła; Sismondi'ego „Historya rzeczypospolitych włoskich“; Bert'a „Wychowanie świeckie w szkole“ (r. 1882) i inne.

Dla szerszych zaś kół czytelników nie obojętnem będzie dowiedzieć się, iż następujący jeszcze pisarze podlegli wyrokowi św. kongregacyi, a mianowicie: Béranger „Piosenki“; Soulié (wszystkie utwory); Sue (wszystkie powieści); Dumas i syn; Balzaca wszystkie pisma; Heine „O Francyi“, „O Niemczech“, „Obrazy z podróży“ i „Nowe poezye“: Lamartina „Jocelyn“, „Upadek anioła“ i „Wrażenia z podróży na Wschód“; Lenau „Albigeńczycy“; W. Hugo „Nędznicy“ i *Nôtre Dame de Paris* i wiele innych.

KRONIKA

Lwów, 29 listopada.

— **Hrabia Namiestnik** zwiedzał dziś z rana żeńskie seminaryum nauczycielskie. Panu Namiestnikowi towarzyszył p. Inspektor Baranowski.

— **Hr. Alfredowie Potoccy** bawili wczoraj w Krakowie.

— **Br. Albert Rothschild** w Wiedniu, przeznaczył z powodu jubileuszu rządów Najj. Pana, 100.000 zł. na rzecz austryackiego Muzeum dla sztuki i przemysłu. List fundacyjny został już doręczony kuratorowi muzeum. Znaczna część tej kwoty ma być przeznaczoną na powiększenie biblioteki muzealnej, dalej pewne sumy użyte zostaną na sprawienie przedmiotów sztuki, na wzbogacenie muzeum przemysłowego i na wsparcie uczniów. Ogłoszenie wszystkich szczegółów fundacyi Rothschilda nastąpi dnia 1 grudnia.

— **Wystawa wyrobów galanteryjnych** i zabawek subwencyonowanej szkoły i warsztatu wzorowego przy ulicy Żyblikiewicza l. 3 (dawniej Stryjska) otwarta będzie od 1 do 6 grudnia b. r. Wstęp od godziny 10 rano do 8 wieczór.

— **Walne zgromadzenie** członków galicyjskiego Towarzystwa muzycznego odbędzie się w niedzielę, dnia 9 grudnia b. r., o godzinie 5 po południu w lokalu Towarzystwa (gmach teatru). Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie z czynności wydziału. 2. Sprawozdanie rewidentów. 3. Wybór 4 członków wydziału. 4. Wybór rewidentów. 5. Uchwalenie budżetu na rok 1888/89. 6. Wnioski członków.

Po kartę legitymacyjną zgłaszać się należy od 2 grudnia w kancelaryi Towarzystwa od godziny 10 do 12 przed południem i od 5 do 7 po południu.

— **P. Piotr Douillet**, pianista znany dobrze publiczności lwowskiej, uczeń dyr. Marka, rozpoczął b. m. podróż koncertową w główniejszych miastach Ameryki, koncertem w Steinway Hall w Nowym Yorku. P. Douillet jest od sześciu lat profesorem klas wyższych w konserwatoryum Nowojorskiem a tegoroczną wycieczkę artystyczną zakończy koncertami w Londynie.

— **Z teatru.** W przyszłym tygodniu wystąpią gościnnie na naszej scenie znani nam dobrze państwo Linkowscy. Równocześnie będzie debiutowała młodziutka ich wychowanka panna Helena Szymańska, posiadająca rzeczywisty talent dramatyczny.

— **Repertoar teatralny.** Dziś po raz szesnasty „Mikado“, operetka w 2 aktach Sullivana. — Jutro, w piątek po raz piąty „Dwór w Władkowicach“, komedya w 4 aktach Z. Przybylskiego. Autor przeznaczył całą tantiemę z tego przedstawienia dla nieszczęśliwej pani Podw. w Krakowie (wdowy po artyście sceny lwowskiej), a dyrekcya teatru ofiaruje na ten sam cel część dochodu z tego przedstawienia. — W sobotę pierwsza opera w bieżącym sezonie. Daną będzie „Afrykanka“. — W niedzielę po południu o wpół do 4 „U wyłomu“, dramat w 4 aktach L. hr. Starzeńskiego. Na zakończenie obraz z żywych osób „Pod sztandarem“ Grottgera. — Wieczór „Donna Juanita“, operetka w 3 aktach Suppego.

— **Z Towarzystwa Bratniej Pomocy** słuchaczów Wszechnicy lwowskiej otrzymaliśmy następujący dalszy wykaz dłużników tego Towarzystwa z r. 1867, którzy dotychczas wcale zaległości nie uiścili: Bien Szulim (Fryderyk), Bierzecki Włodzimierz, Bielecki Bazyli, Dunkelblau Izydor, Dziwiński Leopold, Dank, Fruchtermann, Janda Aloizy, Kulisz Ludwik, Krzeczkowski Gustaw, Kiściński, Mokłowski Mieczysław, Mogilnicki Aleksander, Nemeth Józef, Popiel B., Paryłowicz Jan, Popławski Józef, Roziecki Mieczysław, Reger Wacław, Sęk Franciszek, Sadowski Aleksander, Siatecki Ludwik, Srokowski Teofil, Tabora Antoni, Topolnicki Celestyn, Wałaszyk Mikołaj, Ziołkowski Józef, Zaremba Mieczysław, Zubrzycki, Zajchowski Stanisław Piotr, Haworski Franciszek.

— **Obłąkana.** Przed trzema tygodniami wydaliła się z Kołomyi żona Jurka Szkrunielaka, laboranta aptekarskiego, cierpiąca na obłęd. Szkrunielakowej dotąd nie odszukano. Ma ona jasnoblond włosy, siwe oczy i jest wzrostu średniego.

— **Pies** jasno bronzowej maści, wyżeł, zbłąkany, z marką 736 na obróżce, a drugi fundlandzkiej rasy, mogą być przez właścicieli odebrane po zasiągnięciu adresu w policyi.

— **Znaczna zguba.** Pan M. T. zgubił tu przed kilku dniami banknot na 1000 złr.

— **Stan powietrza.** Barometr opada.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 29 b. m. według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr z południowego-zachodu, niebo w części zamglone, powietrze miernie wilgotne a niespokojne, deszcz, opad mniej znaczny.

Srednia temperatura doby będzie nieco niższą.

Wczorajsza doba była pogodną. Wiatr wiał z południowego zachodu, stan nieba był zmienny a powietrze miernie wilgotne.

Srednia temperatura wczorajszej doby była +8·9°C., najwyższa mieliśmy wczoraj w południe +12·1°C., najniższa wieczorem i wynosiła +5·1°C.

Zniżka barometryczna 740 — 745 mm. znajdowała się na morzu Niemieckiem; zwyżka 770 do 765 w Rumelii; zniżka drugorzędna utrzymała się w Irlandyi.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza był dziś o 2 rano 757 mm.

— **P. Jędrzej Glosser**, wiceprezes Rady powiatowej i delegat c. k. okręgowej Rady szkolnej w Nowym Targu, złożył na ręce miejscowego c. k. starosty kwotę 15 złr. z przeznaczeniem na sprawienie ubogiej dziatwie szkolnej w Rokicinach odzieży, z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dzieci po Jakóbie Pudlaku, a to z okazyi jubileuszu 40-letnich rządów Najj. Pana.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Drohobyczu, z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 10 stycznia 1889 r. Wybór ten odbędzie

się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Z Tarnopola.** Zarząd tarnopolskiego oddziału Towarzystwa pedagogicznego urządza ku uczczeniu 33 rocznicy zgonu Adama Mickiewicza w sobotę, dnia 1 grudnia b. r. w sali zamkowej w Tarnopolu, o godz. 7mej wieczór literacko-muzyczny. Program: 1. Parylak Piotr. „W 33 rocznicę śmierci A. Mickiewicza“. Wiersz okolicznościowy wygłosi p. G. A. 2. Chopin. „Marche funebre“. Na fortepian, harmonium i skrzypce, odegrają pp. Alfred Kołaczkowski, L. P. i Józef Horitza. 3. Miłość Ojczyzny w „Panu Tadeuszu“, odczyta prof. Antoni Giedroyć“. 4. Moniuszko. Polonez z opery „Hrabina“, odśpiewa kwartet męski, a to pp.: K. J., J. W., E. H. i Alfred Melbechowski. 5. Moniuszko. Arya z opery „Straszny Dwór“, odśpiewa pani Aniela Wierzchowska. 6. Dobrzyński. Kwintet z opery „Flibustiery“ odśpiewają: pani M. T., panna W. T. i pp. E. H., J. W. i Alfred Melbechowski. 7. Kocipiński. „Tęsknota“. Na fortepian, harmonium i solo na głos basowy, wykonają pp. Alfred Kołaczkowski, L. P. i Alfred Melbechowski. 8. Moniuszko. Polonez z opery „Halka“, odśpiewa chór męski przy akompaniamencie fortepianu. Biletów nabyć można w księgarni p. L. Gileczka, a w dzień produkcyi od godz. 6 wieczorem przy kasie, która z chwilą rozpoczęcia uroczystego obchodu będzie stanowczo zamkniętą.

— **Wypadek w gorzelni.** Dnia 23 b. m. w gorzelni dworskiej w Machowie, w powiecie tarnobrzeskim, należącej do Mojżesza Hausera, pękł kocioł roboczy, skutkiem czego jeden z robotników uległ silnemu oparzeniu, a okna w izbie aparatowej oraz murowana ściana dla obudowania rurnicy i aparatu mierniczego, zostały zburzone. Śledztwo w toku.

— **Skutkiem pęknięcia kotła** roboczego w gorzelni dworskiej w Warężu, w powiecie sokalskim, trzej robotnicy doznali ciężkiego a jeden lekkiego poparzenia. Ofiary wypadku znajdują się na kuracyi w szpitalu powszechnym w Sokalu. Wypadek ten jest przedmiotem dochodzenia sądowego.

— **Zabójstwo.** Podczas sprzeczki na drodze publicznej w Lachowicach, pow. żywieckiego, włościanin Wojciech Kubieniec uniesiony gniewem ugodził krewnego swego Józefa Kubieńca tępem narzędziem w głowę tak silnie, że go na miejscu zabił. Zabójca zbiegł i ścigany jest sądownie.

— **Z życia ś. p. Karola Rogawskiego**, zmarłego onegdaj w Krakowie, podaje p. L. D. w *Czasie* nader ciekawe szczegóły. Na kilkoletniej emigracyi poznał się nieboszczyk z Juliuszem Słowackim, Karolem Balińskim, Sewerynem Goszczyńskim, Ludwikiem Nabielakiem i zaprzyjaźnił się z Lucyanem Siemieńskim. Z cudzoziemców zawiązał bliską znajomość z Alfonsem Karr. Choć zrazu w innym obozie, zbliża się i do hotelu Lambert, a książę Władysław Czartoryski odnawia te stosunki odwiedzinami w Ołpinach. Najważniejsze atoli, bo niezatarte wrażenie wywiera znajomość z Adamem Mickiewiczem. Dla wieszcza, który dał syntezę idei polskiej, Rogawski czuł uwielbienie, a gdy powstała myśl pomnika w Krakowie, on był jednym z promotorów towarzystwa imienia Mickiewicza, pragnąc pod tym sztandarem utworzyć punkt oparcia dla ruchu literackiego, pozbawionego dotąd jednoczącego ogniska. Bliską też z Józefem Łepkowskim połączony przyjaźnią, zajmował się gorliwie rozkopywaniem kurhanów i uroczysk, piękny zgromadził zbiór wykopalisk, bierze udział w urządzeniu pierwszej wystawy starożytności w pałacu śp. Jerzego Lubomirskiego, pisze rozprawy o wykopaliskach w Siedliszowicach, o zabytkach miasta Biecza. A w dowód zasług na tem polu otrzymał nominacyę na konserwatora zabytków.

Imię Rogawskiego znajdujemy we wszystkich społeczno-politycznych pracach tego okresu: w Towarzystwie rolniczem, w organizacyi Towarzystwa ogniowego, wreszcie na Sejmach i w Radzie państwa. Okrom zaś zadań ustawodawczych i czysto parlamentarnych, Rogawski okazuje w Wiedniu zmysł dyplomatyczno-publicystyczny, gdy w porozumieniu z hotelem Lambert bierze udział w założeniu i redakcyi *Correspondance de Nord-Est*, gdy wchodzi w bliższy stosunek z mężami stanu węgierskimi, gdy towarzyszy księciu Napoleonowi w jego podróży po Austryi i Węgrzech.

Złożywszy mandat do Rady państwa w r. 1871, nie miał już Rogawski powrócić do życia publicznego, choć rwała go do tego miłość sprawy i wielka natury czynność. Umiał atoli samotność wiejską, do której nie był stworzony, zapełnić pracą nad ludem, ciągłem życiem umysłowem i studyowaniem coraz to innych gałęzi umiejętności, oraz bogaceniem swych zbiorów z dziedziny archeologii i sztuki. Wśród pięknej górzystej okolicy ozdobny dom w stylu szwedzkim w Ołpinach, otoczony staremi dębami ponad wodospadem, stał się jednem z ognisk życia umysłowego w kraju naszym. Choć czasy zjazdów sąsiedzkich minęły, wielu przybywających z dalekich stron doznawało zdumienia, znajdując w tym drewnianym dworze wiejskim zbiory i dzieła sztuki, mogące być ozdobą wielkich rezydencyj. Widzimy tam oryginały Fra Angeliko, Paulo Veronese, Domenichina, Marc Antonia, nawet Madonnę Tyciana, Caraccia, Kupetzkiego, Lemkiego, Anseliniego, Balestry, Furiniego, Cignaniego, Du Jardina, Poelenburga, Verschmanna i wielu innych. Są tam portrety współczesne Zygmunta III i Anny Austryaczki, królewicza Konstantego — oraz bitwy polskich husarzy i jakiś portret nieznany a charakterystyczny w stroju polskim pierwszorzędnego mistrza. Oprócz tego majoliki Lucca della Robbia, emalie z Limoges, bronzy, marmury, kości słoniowe, makaty, bronie, meble starożytne — i obfity zbiór wykopalisk. Są rysunki Matejki i Grottgera. Wszystko to będzie własnością narodową.

Akt darowizny podpisany został przez wspaniałomyślnego ofiarodawcę d. 16 października 1881 r. w Ołpinach. Małżonka Rogawskiego, p. Eufemia z Brigantich, dzieląca wszystkie szlachetne uczucia męża, położyła swój podpis na tymże akcie. Ministeryum oświecenia darowiznę dla Uniwersytetu przyjęło i warunki ofiarodawcy zatwierdziło, „Kolekcyę tę — pisze Rogawski w akcie urzędowym — chcę mieć oddaną zaraz po śmierci mojej do gabinetu archeologicznego, założonego przez Wnego pana prof. Józefa Łepkowskiego, dziś przy jego katedrze archeologii w Uniwersytecie Jagiellońskim będącego. Kolekcya moja pozostać ma w tym gabinecie przy tej katedrze na zawsze, niepodzielnie, stanowiąc osobną dla siebie całość pod nazwą: „Zbiór Karola Rogawskiego z Ołpin“. Pieczę kuratoryi, opieki stałej nad tą kolekcyą oddaję na zawsze Konstantemu hr. Przezdzieckiemu z następstwem w rodzie Jego“.

— **Setna dwudziesta rocznica urodzin** Jana Śniadeckiego, znakomitego fizyologa, autora „Teoryi jestestw organicznych“, profesora uniwersytetu wileńskiego, urodzonego w Żninie, dnia 30 listopada 1768 r., przypada w przyszły piątek.

— **Wynalazca nowego karabina** magazynowego p. Floryan Grubiński w Warszawie, powołany został do Petersburga, dokąd zawiózł swój model.

— **Mordercy służącej** Maryanny Różyckiej w Warszawie, zostali na drugi dzień po dokonanej zbrodni ujęci przez policyę. Są nimi czeladnicy rzeźniccy Stanisław Kałużniak i Adam Kurpiński. Pierwszy liczy lat 22, drugi 26.

— **Karol Gounod,** jak donoszą z Paryża, powrócił już do zdrowia.

— **Akwaped.** Inżynier górniczy p. Perłowski otrzymał patent od rossyjskiego departamentu przemysłu i handlu na wynaleziony welocyped wodny, który nazwał akwapedem. Próby — jak pisze *Kuryer Warsvawski* — robione na jeziorze Oneżkiem, dały świetne rezultaty. Przyrząd p. Perłowskiego, którym można dowolnie i łatwo kierować, z wielką szybkością porusza się zarówno naprzód jak i w tył. Jednoosobowy przebiega 8 wiorst, dwuosobowy do 11 wiorst na godzinę. Akwaped przytem nie przedstawia prawie żadnego niebezpieczeństwa, nawet przy silnych falach.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

LISTY Z PARYZA.

II.

(Zbrodnie francuskie. — Dwie *causes célebres.* — Prado, — Chambige. — Publiczność na sądach. — Nowy rodzaj „moralności namiętności“. — Namiętność uniewinnia wszystko! — Z ruchu politycznego. — Konstytuanta. — Polityka rojalistów. — Nowa sztuka Meilhaca „Pepa“. — Panį Bartet. — P. Reichenberg. — Otwarcie instytutu Pasteura.

(Dokończenie).

Sprawa Prada, skazanego ostatecznie na śmierć, roznamiętniła do tego stopnia cały Paryż, że zapomniano o sprawach daleko ważniejszych. Postanowienie komisyi parlamentarnej, ustanowionej do rozpatrzenia projektów rewizyjnych, powzięte w czasie rozpraw sądowych, przeminęło bez wrażenia, chociaż zgodzono się na krok niepospolitego znaczenia. Komisya, jak wiecie, przyjęła w zasadzie rewizyę konstytucyi i orzekła, że operacya ta powinna się odbyć za pomocą Konstytuanty.

Wiadomość ta nie sprawiła przyjemności oportunistom i radykałom, gdyż powszechne głosowanie nie po ich stanie stronie, o czem sami wiedzą. Rząd dzisiejszy zawiódł wszystkich: konserwatystów, bo nie uszanował swobody sumienia i szkoły; liberałów, bo nie mógł pójść tak daleko, jak sobie tego postępowcy wszelakich odcieni życzyli. Ztąd ogólne niezadowolenie, a największe między ludnością roboczą, tak miejską jak wiejską, która podczas kampanij wyborczych przeważa szalę zwycięstwa tam gdzie zechce. Ona to bowiem stanowi ową „liczbę“, ową większość, która bije rozum polityczny i zasługę. Wszakże dwudziestu zamiataczów ulic znaczy przy urnie wyborczej to samo, co dwudziestu „nieśmiertelnych“ członków Akademii. Awszechwładny Lud francuski nie lubi rozwagi. Chwilowy kaprys, wrażenie słowa zręcznego agitatora, oto kierownicy jego czynów. *Vox populi, vox Dei* przestało być dawno prawdą. Czy było nią kiedykolwiek? Dość stanąć na placu *de la Concorde* i przypomnieć sobie, ile to głów i jakich spadło tam w przeciągu krótkiego czasu pod nożem gilotyny. Ludwik XVI i żyrondyści, Ludwik Filip Egalité i Hébert, Danton, Camille Desmoulins i ateiści, Robespierre i St. Just, pani Roland i Charlotte Corday, przyjaciele ludu i jego wrogowie, zwolennicy porządku i anarchii... wszyscy obryzgali krwią swoją plac Zgody, a wszyscy szli na szafot z.... woli ludu. Biedny naród, który uznał to wielkie i zawsze okrutne dziecko panem, który w jego nieudolne ręce składa losy swoje.

Losy Francyi spoczywają dziś w ręku ludu, ulicy. Z tą koniecznością chwilową liczą się nawet najzacieklejsi z pomiędzy konserwatystów, bo przedstawiciele idei królewskiej, Bonapartyści, powołujący się na plebiscyt, jako na tradycyę domu napoleońskiego, kokietowali zawsze z wielkiemi masami, ale rojaliści trzymali się dotąd twardo, niechętni wyobrażeniom najnowszym. Obecnie, zdradzeni przez Rzeczpospolitę, marzą i oni o monarchii demokratycznej, jak świadczą ostatnie mowy pp. de Breteuil i de Mun.

Monarchia i demokracya w rozumieniu francuskiem, dziwne to chyba stadło. Co sobie p. Breteuil, doradca hr. Paryża, myślał, gdy wygłaszał teorye demokratyczno-monarchiczne, zapewne sam nie bardzo dobrze rozumiał. Albo nie powiedział tego co myślał, bo prawdopodobnie wnioskował następnie: Stronnictwo rojalistów nie należy do najliczniejszych w kraju. Większą ilością głosów rozporządzają republikanie, bonapartyści, a nawet, jak obecnie, boulanżyści. Bez kompromisu z któremkolwiek z tych stronnictw, nie dojdą królewscy do niczego, a połączywszy się z kimś, może coś wskórają, jeśli im wypadki posłużą, Z republikanami nie można zawierać sojuszu, bo ta hałastra nie dotrzymuje słowa. Zostają bonapartyści i bulanżyści, a ponieważ pierwsi opierają się na plebiscycie, a drudzy twierdzą, że uznają wszechwładzę ludu *ergo* trzeba być demokratą: nie ma rady. Trzeba Roya ustroić w czerwoną czapkę i wołać: *vive le souverain peuple!*

Tak prawdopodobnie spekulował p. de Breteuil, a z nim razem hr. Paryża, czego dowodem list Filipa Orleańskiego, pochwalający wystąpienie swego pełnomocnika. Daremnie protestował inny rojalista, p. Calla przeciw demokratycznej moralności p. de Breteuil: Pretendent przemówił z Londynu i rzecz ubita.

Nie gdzieindziej trzeba szukać źródła owego ostatniego plebiscytu bonapartystów. Wiadomo, jakim przyjacielem ludu był Napoleon III., chociaż wyszedł niby z woli tego ludu.

Stanie się, jak działo się po wszystkie czasy. Dwóch kłóci się o coś, a trzeci przyjdzie i zabierze. Tym trzecim będzie niezawodnie Boulanger. Wszakżeż nawet plebejuszowskie nazwisko generała zaleca go wielkim masom, a „robotę“ zna *le brav' général* tak dobrze, jak żaden z majstrów politycznych obecnej Francyi. Wie on doskonale, jak trzeba rozmawiać z ludem, jak trzeba go olśnić, zachwycić, nakłonić do siebie, wie nawet, jak trzeba się ubrać, aby się podobać. A we Francyi znaczą takie sztuczki niezmiernie wiele.

Że Boulanger jest dziś potęgą, poświadczył i p. de Breteuil, czyli właściwie hrabia Paryża. Rojaliści, którzy nie wystąpili podczas ślubu panny Boulanger urzędownie, jak bonapartyści, przyznali się przez usta p. de Breteuil do sojuszu z generałem. Ma więc Boulanger za sobą bonapartystów, rojalistów i znaczną część innych „niezadowolonych“, ma całą Ligę patryotyczną i ulicę, ma wszystkich, którzy pragną zemsty, którym *revanche* nie daje spokoju. Nic dziwnego, że się rząd p. Floqueta obawia generała i powszechnego głosowania.

„Komedya francuska“ wystąpiła z nową komedyą Meilhaca, który napisał „Pepę“ razem z mniej znanym dotąd autorem Ganderaxem. Już na kilka tygodni przed ukazaniem się „Pepy“ pracowała reklama usilnie nad powodzeniem utworu wesołego akademika. Ludowic Meilhac należy w Paryżu do tych autorów, którzy nie mają prawie nieprzyjaciół. Uprzejmy dla wszystkich i uczynny dla młodszych, nie zazdroszczący nikomu sławy i wielkich dochodów, nie spotyka się Meilhac z krytyką zbyt ostrą. I tym razem obeszli się z nim augurowie teatralni nadzwyczaj grzecznie z wyjątkiem jednego Sarcey'a, który go nie oszczędzał, chociaż przez rękawiczki.

Bo też ta „Pepa“ to wielkie nic. Całą jej zaletą zręczny dyalog i forma, zwykłe przymioty komedyj francuskich. Treść grzeszy ubóstwem, pomysł nie zawiera nic nowego.

Natchnieniem pp. Meilhaca i Ganderaxa był rozwód, z którego źródła wypłynęło już kilka komedyi. Siostrzenica p. Vasqueza, dyplomaty amerykańskiego, kocha się w p. de Guerche, w narzeczonym hr. de Chambreuil. Ponieważ p. dyplomata, zamiast pilnować posterunku, wyznaczonego mu przez jego urząd, robi politykę *autour des tapis verts de Monte-Carlo*, przeto, aby mu nie zawadzała, umieścił siostrzeniczkę w eleganckiem schronisku, w którem przebywają panie prowadzące rozwód. W domu tym znajduje się oprócz Pepy, owej siostrzenicy, hrabina de Chambreuil, rozwiedziona już sądownie z hrabią, a czekająca tylko na przyzwolenie kościelne. Gdy to nadejdzie, wyjdzie natychmiast za p. Guerche, nie wiedząc, że jej narzeczony jest pierwszą miłością jej młodej przyjaciółki Pepy.

Po pozyskaniu rozwodu kościelnego, potrzeba koniecznie konsensu p. de Chambreuil, z którym się hrabina musi widzieć i rozmówić. Hrabia przybywa, przekonywa się, że jego była małżonka jest jeszcze wcale powabną kobietką, i namawia ją, aby wróciła do niego. Staje się jak sobie hrabia życzy. Hrabina zostaje znów prawowitą panią Chambreuil, a Pepa wychodzi za p. de Guerche.

Nie ma w tej komedyi ani treści bogatej, ani konceptu nowego, ani oryginalnych charakterów. Jedyna postać nieszablonowa, ów dyplomata Velasquez, bawił już niejednokrotnie Paryż jako „Amerykanin“. Jest tylko w „Pepie“ prześliczny, koronkowy dyalog, *ce charmant bavardage parisien*, który stanowi zasadniczą zaletę ostatniej komedyi Meilhaca, zwłaszcza, gdy słyszy się go z ust takiej *causerki*, jak p. Bartet.

Pani Bartet jest aktorką salonową, jakich nie wiele posiadają teatry europejskie. Nie pierwszej już młodości, ale mimo to niezmiernie sympatycznego wyglądu, elegancka, miła na scenie, posiada głos podobny do organu Sary Bernhardt. Głosem złotym *(voix d'or)* nazywają tu jej serdeczny, ciepły organ. Z pomiędzy aktorek polskich zbliża się do rodzaju p. Bartet pani Lüde, lecz ileż u francuski ciepła i serdeczności, ileż milutkiej koteczki, ileż starannie obmyślanej gry mimicznej! Warto pójść do „Komedyi“, choćby tylko dla tego, aby słyszeć dyalog, wykonany przez p. Bartet. Lecz tylko dyalog salonowy. Już w „Adriannie Lecouvreur“, gdzie potrzeba w akcie III i V siły, nie poznaje się p. Bartet z „Chamillaca“, z „Francillon“, z „Myszki“ itd.

P. Bartet rozpoczęła karyerę teatralną w „Vaudeville“. W „Komedyi“ debiutowała w „Danielu Rochat“. Od r. 1880 jest stowarzyszoną „Komedyi“ *(sociétaire)*.

Do podtrzymania błahego zresztą utworu Meilhaca, przyczyniła się i panna Reichemberg, alzatka, ulubienica Paryża, niezrównanie naiwna z „Myszki“. I takiej naiwnej mało w Europie. P. Reichemberg jest jakby stworzona do eleganckich ról Paillerona.

Dnia 14 bm. nastąpiło otwarcie instytutu Pasteura. Wszystko, co Paryż posiada znakomitego, stawiło się na *Boulevard de Vaugirard.* Widziano w zakładzie Pasteura oprócz p. Carnot, prezydenta Rzeczypospolitej, ministrów: Floquet'a, Goblet'a, Peytral'a, Viette'a, Legrandea, ambasadorów zagranicznych, deputacye Akademii, uniwersytetów, stowarzyszeń uczonych, dzienników i t. d. Inauguracya zakładu odbyła się przy dźwiękach Marsylianki.

Teodor Jeske Choiński.

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁂ **Targ zbożowy.***) Dnia 29 listopada 1888 r.

Lwów, pszenica 6·60 do 7·35, żyto 5·30 do 5·70 jęczmień browarny 5·50 do 7·—, owies 5·60 do 6·10, groch 6·— do 10·—; wyka 4·50 do 5·—, rzepak 12·50 do 13·50, lnianka —·—, koniczyna czerwona 52·— do 62·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 6·50 do 7·30, żyto 5·10 do 5·35, jęczmień browarny 5·50 do 6·50, owies 5·50, do 6·— groch 5·75 do 10·—, wyka 4·30 do 4·75, rzepak 12·60 do 13·—, lnianka —·—, koniczyna czerwona 50·— do 60·—, koniczyna biała 40·— do 47·— koniczyna szwedzka —·— do —·—

---

*) Przedruk wzbroniony.

Podwołoczyska, pszenica 6·50 do 7·20 żyto 5·10 do 5·50, jęczmień 5·20 do 6·50, owies 5·40 do 5·95, groch 5·70 do 9.50, wyka 4·50 do 5·10, rzepak n. 12 — do 13.30, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 50 do 60·—, koniczyna biała 37·— do 53·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 6·85 do 7·40, żyto 4·70 do 5·15, jęczmień 5·— do 6·75, owies 5·— do 5·50, groch 4·40 do 9·—, wyka 4·10 do 4·80, rzepak 10·— do 11·15, lnianka do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 43·—, koniczyna biała 31·— do 35·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka 20·— do 30

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od —·— do —·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów pro loco Lwów 13·75 do 14·— zł.

Usposobienie spokojne. Rezerwa w handlu. Tylko piękna banatka znajduje odbiorcę w szwajcarskich młynach.

Ankieta cechownicza obradowała w tych dniach w Wiedniu pod przewodnictwem dr. Mengera. W liczbie ekspertów zasiada ze Lwowa p. Baczewski. Eksperci oświadczyli się ponownie przeciw zaprowadzeniu sprzedaży piwa na wagę. Postanowiono również, aby za nieprawidłowo cechowane szklanki do piwa odpowiadał nie właściciel restauracyi, ale fabrykanci szklanek, oni bowiem w pierwszym rzędzie powinni przestrzegać, by ich wyroby były należycie cechowane, dlatego też na przyszłość powinnyby być szklanki znakiem odnośnej fabryki zaopatrzone.

OSTATNIA POCZTA

Ku uczczeniu 40-letniej rocznicy panowania Jego Ces. Mości, Rada gminna w Łancucie oddała krajowemu komitetowi gospodarstwa domowego grunt pod budowę szkoły tkackiej w Łancucie; jakoteż datek w kwocie 200 złr. na fundusz podupadłych rzemieślników bez różnicy wyznań pod wezwaniem „Śgo Józefa“ w Łancucie.

Celem uczczenia Jubileuszu 40-letnich rządów Najjaśniejszego Monarchy Franciszka Józefa I., uchwaliło kolegium notaryuszów lwowskiej Izby notaryalnej utworzyć fundacyę zapomogową dla notaryuszów i kandydatów notaryalnych oraz wdów i sierót po nich pozostałych, noszącą miano: „fundacyi Najmiłościwszego Monarchy Franciszka Józefa I.“ Na fundusz ten złożono do rąk prezydenta Izby Juliana Szemelowskiego, kwotę 837 złr.

Najjaśniejszy Pan przybył onegdaj rano z Gödöllö do Wiednia.

Najdost. Arcyksiążę Rainer udał się z Ołomunca do Böhmisch Brod.

Zjednoczona lewica niemiecka miała odbyć wczoraj wieczorem posiedzenie celem uchwalenia statutów klubu i przedsięwzięcia wyboru prezydenta.

Z Berlina donoszą, iż niedyspozycya cesarza o której wspominał wczorajszy telegram, jest lekką, wymaga jednak kilkudniowego pozostania w komnatach. Cesarz jeszcze onegdaj przyjmował prezydyum parlamentu, był obecnym na koncercie dworskim i odprowadził ks. Aostę i jego małżonkę na dworzec kolejowy. Wczoraj wieczorem miał przybyć do Berlina W. książę Włodzimierz z małżonką.

Do *Fremdenblattu* telegrafują:

O polityce Niemiec na Wschodzie piszą w artykule komunikowanym do *Köln. Ztg.*:

Myśl, iż Rossya i Austrya powinnyby się podzielić pod względem sfery swych wpływów na półwyspie Bałkańskim, jest jeszcze obecnie urzędowym programem niemieckiej polityki o ile ta w ogóle zajmuje się półwyspem Bałkańskim, co zresztą ma miejsce w bardzo ograniczonych tylko rozmiarach. Niemcy zalecały, aby Serbia pozostała w sferze wpływów Austryi, Bułgarja zaś Rossyi, rada ta jednak nie znalazła już przed laty odgłosu u żadnego z rządów. Niemcy niemogąc narzucać myśli tej stronom interesowanym cieszyłyby się, gdyby Rossya i Austrya porozumiały się z sobą, pozostaną jednak spokojnemi, gdyby się to nie stało.

Do *Czasu* piszą z okolic Wołoczysk: Ruch wojska u nas znaczny; prócz „dnieprowskiego“ batalionu piechoty, który przybył do Wołoczysk z Bałty, zapowiadają na pierwsze dnie grudnia przybycie do granicznych miejscowości Kupiela, Czarnego Ostrowia, Jarmoliniec, Czahora i innych, kilku pułków kozaków. Prowianty, amunicya i bagaże oficerskie już nadeszły.

Nowy gabinet rumuński odbył przedwczoraj pierwszą radę ministeryalną. Bezpośrednio po dyskusyi adresowej Izba rozpocznie obrady nad ustawą agraryjną. Rząd rozporządza większością 120 głosów.

C. k. poseł, hrabia Gołuchowski, powróci dopiero w lutym z urlopu na swą posadę.

Francuski minister sprawiedliwości p. Ferrouillat oświadczył na ostatniem posiedzeniu rady ministeryalnej, że mimo wniesionych ponownie próśb do parlamentu, ażeby wydać pozwolenie na sądowne ściganie deputowanego Numa Gilly, nie poda tego wniosku w Izbie aż do wypełnienia wszelkich nieodzownych formalności, a skoro to nastąpi, przedstawi wszystkie żądania odnośne razem, prawdopodobnie dziś we czwartek lub w piątek.

Izba deputowanych uchwaliła cały budżet ministerstwa skarbu i postanowiła od piątku odbywać codziennie posiedzenia.

Prezes Izby deputowanych Meline zawiadomił, że ponownie weszła prośba o pozwolenie pociągnięcia jednego z deputowanych przed sądy. Twierdzą, że jest to podanie bankiera Veil-Picard, który wytacza proces deputowanemu Wilsonowi.

Dzienniki boulanżystowskie wyzyskują pogłoskę o zamiarze rozwiązania ligi patryotycznej w tym sensie, iż upatrują w tem dowody rzekomego zamachu stanu. W Paryżu poczytują sytuacyę jako groźną.

Allg. Zeitung zapewnia, że w Paryżu rozpoczęto wielką propagandę dla pożyczki rossyjskiej, a to pod hasłem, iż idzie równocześnie o wielką manifestacyę polityczną dla Rossyi.

Journal des Débats wyraża głębokie ubolewanie, że zwłoki Baudina stają się co lat dwadzieścia bronią w ręku frakcyj i są przedmiotem walk partyjnych.

Monarchiści postanowili także wystąpić z manifestacyą, a mianowicie przez złożenie wieńca na grobie generała Clément-Thomas.

Z Londynu donoszą, że wiele miast irlandzkich zamierzało w przeszłym tygodniu urządzić żałobne uroczyste obchody, jako w rocznicę śmierci straconych Fenian: Allena, Larkina i O'Briena, władze jednak wzbroniły tych obchodów. W Kilkenny usiłowała ludność zrobić manifestacyę wbrew zakazowi, w skutek czego przyszło do krwawego starcia z policyą.

Do *Temps* donoszą z Rzymu: Król Humbert w rozmowie z p. Mariani, ambasadorem francuskim, oświadczył, że nigdy ani on sam, ani jego naród lub rząd nie nosił się z nieprzyjaznemi myślami lub zamiarem uderzania na Francyę. Takie złośliwe twierdzenia, dodał król, rozpowszechniane są przez ludzi złych na szkodę dobrych stosunków obu narodów, które są zdecydowane żyć z sobą w zgodzie.

W parlamencie belgijskim, poraz pierwszy od czasu jego istnienia, przemówił deputowany Coremans w języku flamandzkim, a to w dyskusyi nad sprawą używania tego języka w sądach karnych. Walońscy deputowani protestowali stanowczo, ale równocześnie publiczność na trybunach, przeważnie flamandzka, oklaskiwała żywo. Prezydent Izby kazał kilka osób najgłośniej objawiających swoje uczucia, wydalić z trybun. Większość konserwatywna przyjęła w końcu w zasadzie, że prokuratorowie w prowincyach flamandzkich obowiązani będą przy wnoszeniu oskarżeń używać języka flamandzkiego, a tak samo i obrońcy oskarżonych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 29 listopada. Najj. Pan mianował radcę sądu krajowego w Czerniowcach, dr. Ignacego bar. Szymonowicza prezydentem sądu obwodowego w Suczawie. Dalej nadał naczelnikowi urzędów pomocniczych sądu obwodowego w Kołomyi, Wilhelmowi Szaprowskiemu, przy przeniesieniu go w stały stan spoczynku złoty krzyż zasługi.

Wiedeń, 29 listopada. (*Tel. pr.*) Żałoba dworska będzie trwać 6 miesięcy. Podczas karnawału nie będzie żadnych uroczystości, albowiem po żałobie dworskiej rozpocznie się 6 miesięczna żałoba familijna.

Wiedeń, 29 listopada. Komisya budżetowa Izby deputowanych odrzuciła 16 głosami przeciw 12 rezolucye dep. Herbsta w sprawie zniesienia wiedeńskich wałów akcyzowych. Wśród dyskusyi nad tą rezolucyą wykazywał p. Minister dr. Dunajewski szczegółowo trudności, które uznaje nawet strona przeciwna a dep. dr. Mattusz zaznaczył, iż przyjęcie rezolucyi byłoby zapoznaniem znaczenia słów monarszych lub oznaką, iż mało przywiązuje się wartości do zwołanej z inicyatywy Rządu ankiety. Dr. Herbst zgłosił swą rezolucyę jako wotum mniejszości.

Komisya dla kodeksu karnego odrzuciła 11 głosami przeciw 9 głosom wniosek dr. Koppa o natychmiastowe uchylenie rozporządzenia mocą którego zawieszono w 15 okręgach sądowych instytucyę sądów przysięgłych a przyjęła natomiast wniosek o zatwierdzenie pomienionego rozporządzenia. Dr. Kopp zgłosił wotum mniejszości.

Berlin, 29 listopada. W. książę Włodzimierz wraz z małżonką przybył tu wczoraj wieczorem. Na dworcu kolejowym powitali dostojnych gości generałowie, ambasador hr. Szuwałow i członkowie ambasady rossyjskiej. Goście zamieszkali w zamku królewskim.

Berlin, 29 listopada. (*Tel. pr.*) *Nordd. Allg. Ztg.* oświadcza, że żaden mąż stanu niemiecki nie bierze na seryo artykułów niektórych dzienników austryackich zwróconych przeciw Niemcom.

Berlin, 29 listopada. Parlament załatwił w pierwszem czytaniu budżet. Minister Bötticher odpierał żądania dep. Liebknechta w sprawie międzynarodowego rozbrojenia, jako projekt niedający się w praktyce przeprowadzić, również odpierał zarzuty czynione zagranicznej polityce rządu. Ks. Bismarck nie wywołał nigdy zatargów z zagranicą i starał się zawsze o utrzymanie pokoju. Nie rząd ale stronnictwo socyalistyczne zajmuje się polityką podburzania. Rząd pragnie ukojenia przeciwieństw.

Rzym, 29 listopada. Na posiedzeniu Izby przedłożył minister finansów zapowiedziany budżet. Przedłożenie o szczegółach zarządzeń finansowych i nadzwyczajnym kredycie wojennym i marynarki, o jakim donosiły dzienniki, nie zostało wniesionem. Preliminarz na rok 1888/89 zawiera podwyższenie dochodów o 35 milionów, a zmniejszenie nadzwyczajnych wydatków o 60 milionów mimo podwyższenia budżetu wojny i marynarki o 19 milionów i uchwalonych budowli kolejowych. Niedobór wynosi tylko $1^1/_2$ miliona, tak, że według sprawdzonego budżetu chodzić będzie o amortyzacyę 8 milionów oraz o zabezpieczenie innych 7 milionów.

Petersburg, 29 listopada. *Journal de St. Pétersbourg* pisze, iż stwierdzoną dowodnie jest rzeczą, że nowa pożyczka rossyjska nie jest przeznaczoną na cele wojenne, i nie zwiększy istniejącego niedoboru. Owszem z ukazu carskiego pokazuje się, iż chodzi tu o ogólny system stopniowej konwersyi.

Paryż, 23 listopada. Podkomisya budżetowa poczyniła znaczne redukcye w nadzwyczajnym budżecie ministerstwa wojny. Ribot oznajmił, iż nie przyjmie roli sprawozdawcy. Komisya budżetowa uchwaliła zażądać od Freycineta wyjaśnień w kwestyach technicznych, a od Peytrala w sprawie dochodów, z jakich mają być pokryte żądane wydatki. Wówczas dopiero, gdy to nastąpi, poweźmie komisya ostateczne uchwały.

Radykalna lewica Izby deputowanych postanowiła wziąć udział w niedzielę, dnia 2-go grudnia w manifestacyach na grobie Baudina.

W łonie połączonej lewicy nie nastąpiło jeszcze porozumienie co do stanowiska wobec zamierzonych manifestacyj.

Na ręce paryskiej rady municypalnej nadeszły z prowincyi liczne depesze z oznajmieniem przyłączenia się do manifestacyi, która przybierze prawdopodobnie olbrzymie rozmiary. Pomimo to sądzą, iż nie zajdą nieporządki. Rząd przedsięwziął odpowiednie kroki dla utrzymania porządku.

Belgrad, 29 listopada. Z powodu nadchodzących ciągle z wielu stron zażaleń na nieprzestrzeganie wolności prawyborów zostały ukazem królewskim wszystkie dotychczasowe prawybory uznane za żadne i niebyłe. Równocześnie zarządzono nowe wybory. Skutkiem tego też cofnięto termin wyboru posłów do 4 grudnia, a otwarcie wielkiej skupczyny do 11 grudnia starego stylu. Dla kontrolowania wolności wyborów wyznaczono osobnych delegatów, a to po trzech na każdy okrąg wyborczy.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 28 listopada 1888, godzina 1 m. 48. Alp. Tow górn. 43.80, Węg. akcye kredyt. 298·50. Akcye anglo-austr. 112·25, Akcye banku Union 209·50. Akcye kolei Karola Ludwika 210·—. Akcye kolei północnej 244·— Akcye kolei południowej 99·50 Akcye kolei Alföld 22.75. Akcye kolei Elżbiety 250·75 Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej 208·50 Akcye kolei węg. północno-wschodniej 169·75. Wiedeńskie losy 143·75. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·50, Losy regulacyi Cisy —·—, Losy tureckie 22·75, 4 prc. węgierska renta złota 100·50, Akcye zwiazkowego banku 97·—, akcye banku obrotowego —·—, akcye kolei państwowej —·—. rubel papierowy 1·24·—, węgierskie losy 92·80, marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·—, akcye tytoniowe 95·50, akcye banku dla krajów koronnych 217·25. Usposobienie wzmocnione.

Wiedeń, 28 listopada 1888, godzina 5 m 35. Akcye kredytowe 304.80, Anglo-austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 209·75, Południowa —·—, renta papierowa 81·77, galicyj. listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne — —, gal. bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 —·—, Napoleondor 9·66·50, rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 29 listopada 1888, godzina 10 m 35. Akcye kredytowe 304·40, anglo-austr —·—, Unionbank 210·—, kolej Karola Ludwika ·209·75, Południowa 100·—, renta papierowa —·— 5 pr. gal. hip. listy zastawne —·— gal. obl. indemn. —·—, do —·—, $4^1/_2$ pr. listy zastawne banku krajowego 94·50, $4^1/_2$ pr. pożyczka krajowa z r. 1883 93·—, Napoleondor 9·65·—, rubel papierowy —·—, Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 28 listopada. 1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— złr., okowita per 10·000 litr procent 19·09 do 19·50 zł. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—, spirytus —·—, kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenicy na jesień 8·06 do 8·08 Berlin: Pszenica żółta (na listopad) 177.50 do —·—, żyto —·— m. spirytus 34·40 rzepakowy olej —·—. Paryż: mąki 60 — kilog. —·—, olej rzepakowy —·— fr. spirytus —·— —·—.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mięszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godzinie 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Bełzca o godz. 5 min. 53 po poł. pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mięszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mięszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Bełzca: o godz. 7 min 49 rano pociąg mięszany.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy Chyrowa Stryja i Stanisławowa.

Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja

Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 35 przed połudn. do Stryja Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa, i Suchej.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 29 listopada 1888.

Hotel George'a

Pp. W. Kozłowski z Zabłociec, H. K. Pospischil z Wiednia.

Hotel Francuski

Pp. B. Sawłowski z Kijowa, Z. Kiernicki z Glinika dolnego.

Hotel Langa.

L. Wiśniewski z Drohobycza, Z. Thorn z Wiednia, E. Kośnierski z Uhrynowa, A. Rozsas z Budapesztu.

Nadesłane.

Zmiana pomieszkania.

Wszech nauk lekarskich

Dr. Józef Gracka

mieszka obecnie ulica Pańska Nr. 13 i ordynuje jak poprzednio od 3—5.

KRONIKA RODZINNA

wychodzić będzie w kwartale następnym w tychże samych warunkach i kierunku, pomieszczając artykuły poświęcone literaturze, naukom i sprawom społecznym, a oprócz tychże niewydane dotąd pamiętniki i korespondencye znakomitych ludzi, powieści, komedye do przedstawienia w teatrach amatorskich, wiadomości polityczne i sprawy bieżące.

Prenumeratorowie Kroniki otrzymają w roku bieżącym, w dodatku bezpłatnym pamiętnik **SABINY z GOSTKOWSKICH GRZEGORZEWSKIEJ.** W roku przeszłym otrzymywali **PRZYGODY NADZWYCZAJNE KSIĘCIA MARCINA LUBOMIRSKIEGO.** — Prenumeratorowie nowi, przesyłający całkowitą przedpłatę wprost do redakcyi, otrzymają nadto w dodatku również bezpłatnym ciekawe **PAMIĘTNIKI MARYI WESSLOWNY KRÓLEWICZOWEJ KONSTANTOWEJ SOBIESKIEJ** spisane ze wspomnień i archiwów jej rodziny, wydane nakładem redakcyi lub wspomniane wyżej pamiętniki ks. Lubomirskiego

Prenumerata rocznie w Warszawie rs. 4, na prowincyi w kraju i zagranicą rs. 5, to jest w Galicyi zł. 6, Wiel. ks. Poznańskiem marek 10. Stosownie do tego półrocznie i kwartalnie. Pieniądze przesyłać najlepiej wprost do redakcyi.

Warszawa, ulica Mazowiecka Nr. 10

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 28 listopada 1888.

(bez kupona bieżącego)

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	208	50	212	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 300 zł. wa.	208	—	211	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	277	—	281	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	99	75	100	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	102	90	104	—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	94	25	95	25
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	10	102	10
„ „ „ 4 pr. w. a.	94	25	95	75
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	101	10	102	10
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	91	25	92	50
„ „ 4½ prc. „ „ 52	96	25	97	25
„ „ 4 prc. „ „ 56	90	—	91	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	57	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 prc.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	—	105	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wal	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. wa. I emisyi				
Pożyczki kr z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	25	105	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	93	—	94	—
5. Losy miasta Krakowa	22	—	24	—
„ Stanisławowa	33	—	35	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	75	5	85
Dukat cesarski	5	76	5	86
Napoleondor	9	63	9	73
Półimperiał	10	—	10	10
Rubel rossyjski srebrny	1	36	1	48
„ „ papierowy	1	23	1	25
100 marek niemieckich	59	60	60	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27 listopada 1888.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	81.60	81.80
luty-sierpień	81.60	81.80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	82.30	82.50
kwiecień-październik	82.60	82.80
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	134.25	134.75
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.74	140.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	141.—	141.50
„ „ 1864 po 100 złr.	174.75	175.25
„ „ 1864 po 50 złr.	174.75	175.25
Renty Com. po 42 litr. austr.	152.50	153.25
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	97.40	97.60
Austr. renta zł. wolna od podat. 4pr.	109.45	109.65
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	104.30	105.—
Galicyi	104.40	105.10
Niższej Austryi	110.—	—.—
Siedmiogrodu	104.—	104.90
Węgier	104.50	105.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	112.—	112.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	303.50	303.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	503.—	507.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	877.—	879.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2440.—	2445.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	209.75	210.—
Lwów-Czern. kol. po 200 zł. w war.	208.—	209.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	250.10	250.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	153.50	154.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	179.—	180.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.50
„ „ „ premiowe po 3 prc.	103.25	103.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	90.—	93.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	95.—	97.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.50	89.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	95.40	—.—
„ „ „ „ po 5 prc.	101.20	101.70
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.20	101.70
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	94.50	95.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.—	101.—
Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl.	99.90	100.40
Banku austro-węgiersk. po 4½ prc.	100.75	101.75
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	—.—	102.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.75	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	99.60	100.20
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	100.25	101.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.90	100.40
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	102.50
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	99.70	100.30
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	98.25	99.—
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł 4 prc. w srebrze z r. 1884	80.50	86.80
z r. 1884	87.20	87.60
z r. 1862	—.—	—.—
z r. 1878	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.80	99.60
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	183.40	184.—
Clarego po 40 zł. m. k.	58.—	59.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	120 —	—.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	40 —
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.—	24.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	61.—	6[illegible] —
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.25	57.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.80	18.10
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	11.60	11.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.—	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	64 —	47.5
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	33.75	34.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	146.—	148.—
„ „ po 50 zł. w. a.	79.—	81 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40 —	41 —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	53 —	54.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.95	122.50
Paryż za 100 fr.	48.17.50	48.25 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.79 —	5.81 —
„ pełnej wagi	5.77.—	5.79.—
Korona	—.—	—.—
20 frankówka	9.66 —	9.67 —
Rossyjski półimperiał	10.03 —	10.05 —
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	—.—	—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 28 listopada 1888.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	75
„ „ „ w srebrze	82	40
Renta w złocie	109	40
5 prc. austr. renta marcowa	97	49
Akcye banku wiedeńskiego	876	—
„ „ kredytowego	304	30
Londyn	121	95
Napoleondor	9	66—
Dukat cesarski men.	5	78
100 marek niemieckich	59	82½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 7191 (7540 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Zabłotowa ogłasza w sprawie Zakładu kredytowego włośc. w likw. przeciw Hryciowi i Annie Pantelux pto 4 rat po 5 zł. 89 ct. i 8 zł. 89 ct. z pn. przymusową licytacyę realności dłużnika w Roznowie powiatu Śniatyn pod l. 505 ciała tabularnego niestanowiącej, na 150 zł. oszacowanej na dniach 10 grudnia 1888 i 15 stycznia 1889 w sądzie godzinie 10tej przed południem odbyć się mającą, to a na pierwszym terminie za cenę szacunkową na drugim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy

Zabłotów, dnia 29 października 1888.

L. 3464 (7566 1—3)

Celem wydobycia wierzytelności Samuela Weicha w kwocie 21.000 marek pruskich w złocie zpn. odbędzie się w dniach 14go stycznia i 11 lutego 1889 każdym razem o 10 godzinie przed południem w tutejszym Sądzie egzekucyjna licytacyjna sprzedaż.

a) realności pod L. k i lwh. 21 w Oświęcimie położonej, Domiceli Palczewskiej własnej. — Cena szacunkowa i wywołania 11305 zł. 7 ct. Wadyum 1130 złr.

b) realności pod lwh. 622 w Oświęcimie położonej, Józefa i Domiceli małż. Palczewskich własnej. Cena szacunkowa i wywołania 2950 zł. Wadyum 295 złr.

c) realności pod lwh. 623 w Oświęcimiu położonej, Józefy Palczewskiej własnej. Cena szacunkowa i wywołania 50 zł. Wadyum 5 zł.

d) realności pod l. k. i lwh. 138 w Grojcu położonej, Olimpii z Palczewskich Szurmowej własnej. Cena szacunkowa i wywołania 2559 zł. 50 ct. Wadyum 264 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciągi hipoteczne i akt oszacowania w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Oświęcim, dnia 5 października 1888.

L. 10827 (7562 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 665 zł. 86 ct. w a. pochodzącej z większej Towarzystwu Zaliczkowemu w Chrzanowie się należącej w kwocie 800 zł. wa. z pn., odbędzie się w gmachu Sądowym w dniach 10 stycznia i 7 lutego 1889 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 22 w Karniowicach nieletnich Maryanny, Antoniego, Wojciecha, Józefa, Stanisława, Franciszka i Jana Bartosików własnej.

Cena wywołania 3570 zł.

Wadyum 357 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Józef Kremer w Chrzanowie z substytucyą p. Władysława Dolaisza w Chrzanowie.

Chrzanów, 17 września 1888.

L. 12784 (7588 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności austr. węg. Banku we Wiedniu w resztującej kwocie 11442 zł. 26 ct. w. a. z pn. dozwolona została publiczna egzekucyjna sprzedaż dóbr Brnik w powiecie Dąbrowskim położonych do Felicyi Markiewiczowej zamężnej Lubomirskiej własnych.

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytacyę w Sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 8 stycznia 1889 i w dniu 8go lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość przy udzieleniu pożyczki przez austro-węgierski Bank przyjęta w kwocie 37000 zł. wa. poniżej której dobra rzeczone na pierwszym terminie licytacyjnym sprzedanemi nie zostaną.

Na drugim terminie licytacyjnym sprzedane zostaną egzekucyjne dobra także niżej powyższej sumy z uwzględnieniem jednak przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1887 nr. 74. Dpp.

Poręczne wynosi 3.700 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w tut. registraturze.

Tarnów, dnia 24 października 1888.

L. 11713 (7529 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Posadzie rybotyckiej położonej, wedle wyk. hip. 13 tejże gminy dłużnika Jacka Strzeleckiego własnej, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredyt. włościańskiego 16 rat po 9 złr. dnia 20 grudnia 1888 i dnia 29 stycznia 1889 każdym razym o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 25 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, i wyciąg tabularny można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie zawiadamia Sąd niniejszem wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 1 października 1888 do tabuli weszli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora w osobie p. Antoniego Richtera.

Dobromil, dnia 12 października 1888.

L. 7015 (7565 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw masie spadkowej Iwana Mołotkowskiego o 24 rat po 9 złr. z pn., na dniu 4go grudnia 1888 i 14 stycznia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 27 Tarnowicy leśnej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena kupna 250 zł.

Zakład 25 złr.

Warunki licytacyjne można w ts. registraturze przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy

Nadwórna, 12 września 1888.

L. 6701 (7551 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach podaje do wiadomości, że dnia 5 grudnia 1888 i dnia 9 stycznia 1889 zawsze o godzinie 11 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 32 w Równi położonej wedle wykazu hip. l. 105 Filipa Hołówczaka własnej na zaspokojenie pretensyi Zakładu włościańskiego w kwocie 151 zł. 98 a. w. zpn.

Cana wywołania 600 złr.

Wadyum 60 zł.

Bliższe warunki w registraturze.

Kuratorem wierzycieli p. Morwitz, notataryusz miejscowy.

Ustrzyki, dnia 20 października 1888.

L. 6833 (7552 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że 5 grudnia 1888 i 9 stycznia 1889 zawsze o godzinie 11 rano przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 12 w Hoszowie położonej wedle wykazu hipotecznego l. 2 Herscha Bezema własnej na zaspokojenie pretensyi Zakładu włościańskiego w kwocie 150 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Bliższe warunki w registraturze.

Kuratorem wierzycieli p. Morwitz miejscowy notaryusz.

Ustrzyki, 28 października 1888.

L. 21039 (7556 2—3)

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w Jordanows im okręgu dzierżawnym i wina w Nowotarskim okręgu dzierżawnym na lata 1889, 1890 i 1891 bezwarunkowo lub też warunkowo tj. na rok 1889 milczącem odnowieniem na dalsze dwa lata 1890 i 1891 lub też tylko na jeden rok 1889 odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu na dniu 10go grudnia 1888 od godziny 9 rano do 12 w południe publiczna licytacya.

Cena wywołania w mowie będących przedmiotów wynosi w rocznej kwocie a mianowicie: od mięsa w okręgu dzierżawnym Jordanów 2.222 zł. 22 ct., zaś od wina w okręgu dzierżawnym Nowytarg 1.550 zł.

Pisemne oferty zaopatrzyć się mające w wadyum 10pr. ceny wywołania mają być wnoszone do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu najpóźniej do 12 godziny w południe dnia poprzedzającego licytacyę tj. dnia 9 grudnia 1888.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Nowy Sącz, dnia 23go listopada 1888

L. 9838 (7553 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Samuela Beigla w Tarnopolu w kwocie 290 zł. w. a. zpn. odbędzie się w Sądzie tutejszym w dniach 27 grudnia 1888, 28 stycznia 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż połowy hipotecznego objętego wykazem l. 771 gminy Pomorzany i czterech szóstych części ciała hipotecznego objętego wykazem hip. l. 272 gminy Pomorzany stanowiących własność Borla Rotha z tem, że na pierwszym terminie realności te za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena szacunkow wynosi 1333 zł. 32 ct.

Wadyum 67 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, dnia 2 grudnia 1887.

L. 5456 (7584 1—3)

W dniu 11 grudnia 1888, i 15 stycznia 1889 o 10 godzinie z rana odbędzie się w Sądzie tutejszym, a to na pierwszym terminie wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na drugim terminie i niżej tejże, przymusowa sprzedaż realności, pod lk. 38 w Spasie położonej, po śp. Jwanie Dykunie własnej, celem zaspokojenia pretensyi Salamona Hassa w kwocie 50 zł. zpn.

Cena wywołania 209 zł.

Wadyum 20 zł. 90 ct.

Reszta warunków w registraturze do przejrzenia.

Rożniatów, 26 września 1888.

L. 2276 (7577 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 20 grudnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 stycznia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności Feni Łopatka własnej, składającej się z całego ciała hipotecznego l. wyk. 35 księgi gruntowej dla Studennego i polowy ciała hipotecznego, liczba wykazu 36, tejże obiętego, na rzecz Wolfa Margulesa pto 10 zł. zpn.

Cena wywołania 283 zł. 50 ct.

Wadyum 29 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Ludwika Riedla w Baligrodzie.

Baligród, 25 maja 1888,

L. 14555 (7589 1—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Tarnowskiej kasy Oszczędności w sumie 45 zł. wa. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna połowy realności pod nk. 180 b. w Tarnowie na Grabówce położonej, do dłużnika Jana Stabowskiego należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę w Sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 21 grudnia 1888 r. i w dniu 25 stycznia 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 252 zł. 10 ct. aw. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 25 zł. 20 ct.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze ck. Sadu obwodowego.

Tarnów, dnia 18 października 1888.

L. 3217 (7586 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Kościowi Steciów pto 13 r. po 18 zł. 57 ct. wa., reszty kapitału w kwocie 243 zł. 13 ct. wa. zpn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. kons. 272 w Wiśniowczyku położonej ,wyk: hip. l. 397 księgi gr. gminy kat. Wiśniowczyk objętej, Kościa Steciów własnej, w dniach 22 grudnia 1888 i 23 stycznia 1889, każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 500 zł. wa.

Wadum 50 zł. wa

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registratutrze.

Z c. k. Sądu powiatowego

Wiśniowczyk, dnia 13 września 1888.

L. 10043 (7561 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa zaliczkowego przeciw nieletnim spadkobiercom śp. Elżbiety z Halbinów Heznerowej i przeciw Janowi Zobkowi w kwocie 174 zł. 87 ct. wa. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 10 stycznia i 7 lutego 1889 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 127 i 354 w Ciężkowicach masy spadkowej śp. Elżbiety z Halbinów Heznerowej i Jana Zobka własnych.

Cena wywołania realności lwh. 127 w Ciężkowicach 243 zł. 50 ct.

Wadyum 24 zł. 35 ct. zaś realności lwh. 354 w Ciężkowicach, cena wywołania 655 zł. 65 ct.. Wadyum 65 zł. i 56½ ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Józef Kremer z substytucyą kand. not. Władysława Dolaisa.

Chrzanów, 9 października 1888.

L. 1243 (7550 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się dnia 19 grudnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 stycznia 1889 nawet niżej ceny szacunkowej licytacya realności pod lk. 161 w Monasterzyskach Herscha Gellera własnej na rzecz Stanisławowskiej kasy oszczędności pto 23 zł. 28 ct., 23 zł. 35 ct. i 331 zł. 27 ct. w. a.

Cena wywołania 860 zł. wa.

Wadyum 86 zł. w. a

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Maksymilian Heldenburg w Monasterzyskach.

C. k. Sąd powiatowy

Monasterzyska, dnia 28 marca 1888.

L. 3351 (7436 1—3)

Dnia 17 stycznia i dnia 14 lutego 1889 każdym razem o godzine 10 z rana odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności nr. 32. w Zręczycach położonej, wykazem hipotecznym 31 objętej, Jana Kaczmarczyka własnej, na pokrycie pretensyi Kasy Oszczędności w Bochni kwocie 100 zł. wa. zpn.

Cena wywołania wynosi 2192 zł. wa, zaś wadyum 219 zł. aw.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Dobczyce, 25 października 1888

L. 8439 (7492 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 21 grudnia 1888 i w dniu 25 stycznia 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie, celem zaspokojenia pretensyi Anny Kergerowej w kwocie 95 zł. zpn. przymusowa sprzedaż realności lk. i lwh. 60 gminy katastralnej Kozy objęta, do Józefa Tomalika i Józefa i Anny Czandernów należąca.

Cena wywołania stanowi kwota 5300 zł. poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 530 zł. wa.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy p Dr. Aronsohn.

Biała, dnia 6 listopada 1888.

L. 14735 (7504 3—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi sumy 98 złr. 57 ct. wa zpn. relicytacyę realności pod lk. 364 i 123 w Jaryczowie nowym położonej, Ignacego i Anastazyi Góreckich własnej, wyk. hip 587 i 588 gminy Jaryczów nowy objętej na dzień 20 grudnia 1888 o godzinie 10 rano w biórze II.

Cena wywołania 400 zł.

Poręczne 20 zł.

Na tym terminie można tę realność nabyć za jakąbądź cenę.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adw. Dr. Dulęba.

Lwów, 28 października 1888

L. 65802 (7543 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowli wodnych na Wiśle od Otałęży do Popowic i na Wisłoce od Mielca do Ostrówka z wyjątkiem budowli kamiennych w tarnobrzeskim okręgu budownictwa na sześcioletni przeciąg czasu od r. 1889 do 1894 włącznie odbędzie się w c. k. Starostwie w Tarnobrzegu 7 grudnia b. r. o godzinie 12 w południe publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert według cen jednostkowych na podstawie wykazu w tym celu sporządzonego.

Rzeka Wisłoka tworzy jedną sekcyę od Mielca do ujścia do Wisły; przestrzeń zaś Wisły dzieli się na następujące sekcye:

I. Otałęż.
II. od Surowy do Zadusznik
III. od Przykopu do Suchorzowa
IV. od Siedleszczan do Kajnowa
V. od Miechocina do Wielowsi
VI. od Koćmierzowa do Popowic.

Oferty składać należy na każdą sekcyę oddzielnie.

Warunki budowy i ceny jednostkowe można przejrzeć w ck. Starostwie w Tarnobrzegu, gdzie także mają być do dnia i godziny licytacyi wniesione oferty ściśle według przepisanego wzoru i zaopatrzone w wadyum:

1) dla Wisłoki I. i V sekcyi Wisły po 500 zł.
2) dla II. III i IV sekcyi Wisły po 750 zł.
3) dla VI. sekcyi Wisły 1000 zł.

Oferty oddane po terminie wyżej oznaczonym lub w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone w obowiązujące wadyum, lub też nie sporządzone w sposób przepisany, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19 listopada 1888.

L. 5084 (7503 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabnie ogłasza iż celem zaspokojenia należytości Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 400 zł. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 19 grudnia 1888 i dnia 23 stycznia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. w. h. 96 i 97 gm. Konary objętych, Pawła i Katarzyny Macków własnej.

Cena wywołania 800 zł. i 1150 zł.

Wadyum 80 zł. i 115 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Gabryel Orzakiewiecz c. k. notaryusz w Zabnie.

Zabno, dnia 3 listopada 1888.

L. 4210 (7502 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 12 grudnia 1888 licytacya realności l. 73 według wyk. hip. 73 w Bukowiu nieobiętej masy spadkowej śp. Wincentego Jurkiewicza własnej, na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce pto 15 zł. 20 ct. zpn.

Cena wywołania 174 zł.

Wadyum 18 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza Antoniego Furgalskiego w Skawinie.

Skawina, dnia 22 sierpnia 1888.

C. k. Sędzia powiatowy

Daisenberg.

L. 4960 (7530 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rożniatowie uwiadamia, iż w sprawie egzekucyjnej Zakładu kred. włość. przeciw Prokopowi Hucul o 30 rat po 18 zł. z pn. w celu zaspokojenia tej wierzytelności odbędzie się w Sądzie tutejszym dnia 11 grudnia 1888 i 15 stycznia 1889 o 10 godz. z rana a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania zaś na drugim także i niżej tejże egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy realności wyk. hip. 84 tudzież całej wyk. hip. 85 w Krechowicach pod nk. 1 położonej.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 70 zł.

Resztę warunków w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Ilko Katyniej z Krechowic.

Rożniatów, 15 września 1888.

L. 6503 (7539 2—3)

W dniach 6 grudnia 1888 i 10 stycznia 1889 o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Niemirowie publiczna sprzedaż niewydzielonych 2/6 części realności wyk. hip. l. 217 objętej i całej realności wyk. hip. 568 objętej w Radrużu położonych Piotra Goja własnych na zaspokojenie pretensyi Gerszona Kesslera w kwocie 120 złr. 20 ct. wa. z przyn.

Cena wywołania 2/6 części z pierwszej realności jest 266 zł. 67 ct. a drugiej 50 złr. w. a.

Wadyum od pierwszej realności 26 zł. 67 ct., a drugiej 5 zł. wa.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu powyższego.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiony jest kuratorem Hryć Łucyszyn z Radruża.

C. k. Sąd powiatowy

Niemirów, 10 listopada 1888.

Konkursa.

L. 2669/pr. (7537 3—3)

Przy Sądzie krajowym w Krakowie opróżniona jest posada adjunkta urzędu hipotecznego w X randze.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swe podania w drodze przepisanej do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie do dnia 14 grudnia 1888.

W Krakowie, dnia 23 listopada 1888.

L. 1669 (7558 2—3)

Z początkiem drugiego półrocza bieżącego roku szkolnego będą w tutejszym okręgu szkolnym posady młodszych nadetatowych nauczycieli względnie nauczycielek do obsadzenia a to przy szkołach:

1. 6cio klasowej żeńskiej w Kołomyi z płacą 360 złr.

2. 3 klasowej szkole w Peczeniżynie z płacą 300 złr. i przy

3. jednoklasowych szkołach w Kluczowie wielkim i w Podhajczykach w pierwszej z płacą 240 złr. i wolnem pomieszkaniem w drugiej z płacą 200 złr. i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci i kandydatki, ubiegający się o jednę z powyższych posad mają prośby swe zaopatrzone w świadectwo uzdolnienia względnie w świadectwo dojrzałości, jeżeli pozostają w służbie nauczycielskiej wnieść za pośrednictwem swej przełożonej władzy do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do 15 stycznia 1889.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Kołomyi dnia 19 listopada 1888

L. 87697 (7587)

Celem obsadzenia jednej posady rewidenta rachunkowego, w IX klasie rangi ewentualnie jednej posady oficyała rachunkowego w X klasie rangi i asystenta rachunkowego w XI klasie rangi z systemizowanymi poborami służbowymi, przy Departamencie rachunkowym krajowej Dyrekcyi skarbu rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad, winni wnieść należycie udokumentowane podanie w ciągu czterech tygodni w przepisanej drodze służbowej do krajowej Dyrekcyi skarbu i udowodnić, że złożyli egzamin z rachunkowości państwowej z dobrym postępem, tudzież że władają językami krajowymi i niemieckim w mowie i piśmie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu
We Lwowie, dnia 24 listopada 1888.

L. 456 (7574 1—3)

Z początkiem drugiego półrocza bieżącego roku szkolnego będą w tutejszym okręgu szkolnym posady młodszych nauczycieli względnie nauczycielek do obsadzenia a to 2 posady przy 4 klasowej męskiej w Kutach z płacą po 300 złr. i jedna posada przy 4 klasowej szkole mieszanej w Kosowie z płacą 270 złr. rocznie

Reflektujący o jednę z powyższych posad kandydaci i kandydatki mają prośby swe, zaopatrzone w świadectwo uzdolnienia względnie w świadectwo dojrzałości wnieść jeżeli pozostają w służbie nauczycielskiej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy to tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do 15 stycznia 1889.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Kosowie, dnia 24 listopada 1888.

Kuratele.

L. 23371 (7548 2—3)

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Przemyślu ogłasza, że Józef Białasik c. k. żandarm, rodem z Jelenia powiat Chrzanów, umysłowo chorym uznany i że kuratorem jego Jan Białasik z Jelenia ustanowiony został.

Przemyśl 24 listopada 1888.

L. 4789 (7568 2—3)

Jan Gibes z Jadownik mokrych uznany marnotrawcą, Kuratorem Piotr Boksa z Jadownik mokrych.

C. k. Sąd powiatowy
Żabno, 18 września 1888.

L. 15146 (7580 1—3)

Fedko Szwajka ze Zabłociec uznany został marnotrawcą.

Kuratorem Petro Surmaj z Zabłociec.

C. k. Sąd powiatowy
Brody, dnia 22 września 1888.

L. 9827 (7581)

Sąd powiatowy w Kamionce str. uwiadamia, że Wasyl Bednarski recte Myśków za marnotrawcę został uznany a kuratorem Franciszek Banach postanowiony.

Z c. k. Sądu powiatowego
Kamionka str., dnia 16 listopada 1888.

L. 5371 (7583 1—3)

Odnośnie do edyktu z 30 kwietnia 1888 l. 1554 podaje się do wiadomości, że kuratorem dla marnotrawcy Jana Salachny (ojca) z Ujsół ustanowiony w miejsce Marcina Salachny Jan Salachna (syn) z Ujsół.

C. k. Sąd powiatowy
Milówka, dnia 22 października 1888.

L. 7637 (7597 1—3)

C. k. Sąd obwodowy Rzeszowski wiadomo czyni, że Itta z Brustów Tuchfeldowa z Rzrszowa cierpiąca na szał umysłowy i gwałtowny (mania chronica) na dniu dzisiejszym za obłąkaną uznaną i dla niej kurator w osobie Hillela Brusta ustanowiony został.

Rzeszów, 15 listopada 1888.

L. 13079 (7598 1—3)

Fedko Łoik Józefa uznany marnotrawcą, kuratorem jego Michał Andruchów, obaj włościanie z Borszowa.

C. k. Sąd powiatowy
Przemyślany, 27 października 1888.

Księgi gruntowe.

L. 17160 (7544 3—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz pr. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Noego Bataliona o utworzenie dla parcel gruntowych l. 738, 853|1, i 853|2 dotychczas księgą gruntową gminy kat. Uście nieobiętych dwóch wykazów hipotecznych i c. k. Sądowi powiatowemu w Mikołajowie poleconem zostało, ażeby tenże wygotował dwa wykazy hipoteczne, powyższe parcele obejmujące które w tymże c. k. Sądzie powiatowym przejrzanemi być mogą, a od dna 1 grudnia 1888 za księgę gruntową uważanemi będą; również oznajmia się, że od dnia 1 grudnia 1888 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. Sądzie powiatowym w Mikołajowie swoje oznajmienie do dnia 1 czerwca 1889 tem pewniej wnieśli, ile w przeciwnym razie utracą prawa popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierzę nabędą.

Na koniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmiania, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do Sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 25 września 1888.

L. 300 (7596)

Arkusze posiadania w celu założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Zywaczów wygotowane zostały w c. k. sądzie powiatowym w Obertynie do powszechnego przeglądu wyłożone.

Zarzuty przeciw tym arkuszom można w powyższym Sądzie ustnie lub na piśmie wnosić po dzień 10 grudnia 1888 w którym to dniu rozpoznanie wniesionych zarzutów nastąpi.

Prezydyum sądu obwodowego.
Kołomyja, 26 listopada 1888.

Upadłości.

L. 30591 (7520 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 i 198 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Lei Leinkram, protokołowanej właścicielki handlu sukiennego w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana Radcę sądu krajowego Leonarda Łukaszewskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adwokata dra. Zygmunta Blatteisą z substytucyą p. adw. dra Eugeniusza Hubaczka.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 6 grudnia przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego,- tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał, do dnia 1 lutego 1889 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie, na dzień 21 lutego 1888, o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym, wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 22 listopada 1888.

L. 11614 (7575)

Celem powzięcia uchwały względem wniosku p. zarządcy masy na sprzedaż z wolnej ręki realności pod l. k. 171 i 215 w Jarosławiu na Głębockiem przedmieściu położonej, do mas rozbiorowych Mojżesza Atlasa i Wolfa Atlasa jawnych spólników firmy handlowej braci Atlas w Jarosławiu należącej zwołuję niniejszem powtórne walne zebranie ogółu wierzycieli na dzień 6 grudnia 1888 godz. 11½ rano biuro nr. 8 i na takowy wszystkich wierzycieli przez poszczególne zawiadomienia do rąk odbiorców pism doręczyć się mające tudzież przez edykta zapraszam.

Przemyśl, 24 listopada 1888.
Komisarz konkursowy

L. 5489 (7576 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach w których ustawa konkurs. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek dłużnika Hansa hr. Bülowa prywatyzującego w Polanie w powiecie sądowym Lutowiskim mianuje c. k. radcę dr. Zygmunta Nawratila komisarzem konkursowym, zaś c. k. notaryusza p. Kurysia w Lutowiskach komisarzem inwentarnym i c. k. Sąd powiatowy w Lutowiskach wzywa się o bezwłoczne opieczętowanie majątku konkursowego zaś c. k. notaryuszowi p. Kurysiowi poleca się spisanie masy konkursowej udzielając mu tym celem odpis protokołu de pres 27 października 1888 l. 53861 w którym dłużnik Hans hr. Bülow majątek swój pod przysięgą zeznał.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się dra. Łobaczewskiego adwokata w Sanoku i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 11 grudnia 1888 o godzinie 11 rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej ustanawia się termin do 14 stycznia 1889 w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje chociażby się nawet o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś dnia 11 lutego 1889 u komisarza konkursowego odbyć się mającym winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności. oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda, tak że wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety Lwowskiej.

Sanok, dnia 24 listopada 1888.

Wyroki prasowe.

L. 259 7200

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 3124 der periodischen Druckschrift: „Wiener allgemeine Zeitung" (Sechsuhr Abendblatt) ddo. 5 ten November 1888" in der Stelle von „freilich wissen die Bulgaren" bis „leicht voraussehen" das Vergehen nach §. 491 u. 493 begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 6. November 1888.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 2. der perio-dischen Druckschrift „Scharzgelb. Politisches Journal. Organ für altösterreichische und gesammtstaatliche Interessen" ddo 3. November 1888 enthaltenen „Aufsatzes mit der Aufschrift: „Einst und jetzt" (Original Correspondenz des Schwarzgelb). Prag, 1. Novmber das Vergehen nach §. 309 und 310 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 6. November 1888.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Krems als Preßgericht hat heute in nicht öffentlicher Sitzung über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft zu Recht erkannt, daß der Inhalt der Flugschrift mit der Ueberschrift: „Proceß Schönerer. Zum ewigen Gedächtniß", das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. begründe indem darin durch Verspotung Andere zum Hasse und Verrachtung einzelner Orgaue der Regierung in Beziehung auf ihre Amtsführung aufzureizen gesucht werden, und wird zugleich das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift nach §. 493 St. P O. ausgesprochen.

Krems, am 5. November 1888.

Das k. k. Landesgericht iu Salzburg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwalltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 October 1888 Z. 5543, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Salzburger Volksblatt" Nr 243 (Beilage vom 23 October 1888 wegen des Artikels „Die Steuerschraube" nach §. 300 St. G. verboten

Das k. k. Landesgericht in Leibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 16 und 21 October 1888, ZZ. 7862 und 8037, die Weiterverbreitung der Nr. 19. der Zeitschrift „Slovanski Svet" vom 10 October 1888 wegen des Artikels „Nasprotniki kulturnega panslavizma" nach den §§. 65a und 302 St. G. und der Nr. 241 der Zeitschrift „Slovenec" vom 19 October 1888 wegeu des Artikels „Iz Trsta" 14 October nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 20 und 24. October 1888, ZZ. 8197, 8198 und 8285 die Weiterverbreitung der Nr. 83 der „Egerländer Zeitung" vom 17 Oktober 1888, wegen des Artikels „Bericht über die XX. Wanderversammlung des deutschen Nationalvereines für das nordwestliche Böhmen . " der Nr. 83 der „Egerer Zeitung" vom 17 Oktober 1888 wegen des Artikels „Der deutsche Nationalverein für das nordwestliche Böhmen in Eger", und der Nr. 77 der Zeitschrift „Bote aus dem Egerthale" vom 17 Oktober 1888 wegen des Artikels „Bericht über die XX. Wanderversammlung des deutschen Nationalvereines für das nordwestliche Böhmeu . . . " nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. Otober 1888, Z. 8047, die Weiterverbreitung der in Berlin von A. Werkenthin verlegten Druckschrift: Flugschrift der Wahrheit Nr. 1" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13. Septemer 1888, Zahl 4443, die Weiterverbreitung der Budweiser Zeitung Nr. 63 vom 10 August 1888 wegen des Artikels „Berichtigung" nach §. 300 St. G. und nach Art. IV. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 Oktober 1888, Zahl 5461, die Weiterverbreitung der „Biela Zeitung“ Nr. 42 vom 13 October 1888, wegen des Artikels „Das böse Gewissen nach den §§. 491, 492 und 493 St. G. und nach Art. V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brün hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 19, 23 und 26 Oktober 1888 ZZ. 15600, 15696, 15762 und 15915, die Weiterverbreitung der Nr. 20 der Zeitschrift „Arbeiterstimme vom 18 Oktober 1888 wegen des Artikels Socialismus und Altkatholicismus nach den §§. 122 d. und 303 St. G. dann wegen des Artikels „Ellend und Ueberbölkerung“ nach §. 302 St. G., der Nr. 240 der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien“ vom 18 October 1888 wegen des Artikels „Graf Schönborn als Statthalter nach §. 300 St. G.; der Nr. 84 der Zeitschrift: „Deutsches Blatt“ vom 20 October 1888, wegen des Artikels „Aus Mähren. Mähr.-Trübau. (Wählerversammlung) endlich der Nr. 85 derselbeu Zeitschrift von 24 October 1888, wegen des Artikels „Rückschau. Inland“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Troppau hatt auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenutnisse vom 21. October 1888, Z. 6272, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie schlesische Presse“ Nr. 288 vom 16 October 1888 wegen des Artikels „Die neuesten Minister Ernennungen“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 13 October 1888, Zahlen 1208/8963, 1214/8995 und 1220/9055, die Weiterverbreitung der Nr. 4107 der Zeitschrift „L'Indipendente“ vom 5. October 1888 wegen des Artikel: Si tacuisses philsophus mansisses nach §. 65. a St. G. wegen des Artikels „Il perché del rifiuto“ nach § 300 St. G., und wegen des Artikels „Cesare correnti“ nach §. 305 St. G.; der Nr. 4108 vom 6. October 1888 wegen des Artikels „Enriko Jurettig“ nach §. 305 St. G. endlich Nr. 4110 derselben Zeitschrift vom 8 October 1888 wegen des Artikels „Crispi e la politica estera nach §65a St. G.; und wegen des Artikels „L'operosita panslavista della Pretura Urbano civile“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 3., 5 und 13 October 1888, ZZ. 1170/8658, 1172/8687, und 1215/8996, die Weiterverbreitung der Flugschrift: „Il Secolo“ Gazeta di milano Nr. 7739 ddo. 23—24 October 1888 wegen der Artikel „Servizio particolare telegrafico del Secolo“ uud „Cronaca della Citta italiana“; der Nr. 8003 derselben Zeitschrift vom 17—18 Juli 1888 wegen des Artikels „I nostri morti dann der Nr. 193 der Zeitschrift „L'Adriatico di Venezia ddo 16. Juli 1888 wegen des Artikels „Un re ed una regina“ nach §. 65 a St. G.; endlich der Brochure: „Edoardo Polli Sonetti, Trieste Tipografia Balestra 1888“ wegen des Gedichtes „Messalina“ nach §. 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leoben hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24. October 1888, Zahl 7708, die Weiterverbreitung der „Obersteirer Zeituug“ Nr. 64 vom 21. October 1888 wegen der Ueberschrift zu dem Leitartikel, beginneud mit dem Worte „Zur“ und endend mit dem Worte „Taffe“ nach den §§. 491 und 493 St. G. und nach Art. V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 12—16 October 1888, ZZ. 5413, und 5513 die Weiterverbreitung der Nr. 120 der Zeitschrift „Corrier die Gorizia“ vom 6. October 1888 wegen des Artikels „Mesta ricorrenza nach §. 305 St. G. und der Nr. 122 derselben Zeitschrift vom 11. October 1888 wegen des Artikels „Da Pola“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Rovigno hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26. September 1888, Z. 6374, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Istria Nr. 354 vom 22. September 1888, wegen des Artikels „Le dimissioni dell' onor. Vidulich“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16. Octoer 1888, Zahl 5953, die Weiterverreitung der Zeitschrift: „Serpski Glas“ Nr. 19 vom 10. October 1888, wegen des Artikels „Smotra i Porezi“ nach §. 65 a St. G. veroten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 6. und 15. October 1888, Zahlen 24652, und 25413, die Weiterverbreitung der Nr. 23 der Zeitschrift "Vyslouzilec" vom 1ten October 1888 wegen des Artikels „Rakousti Tartuffove“ nach den §§. 65 a und 63, St. G., und der Nr. 285, der Zeitschrift „Narodni Listy“ (Abendblatt) vom 13. October 1888 wegen des Artikels „Nemecko-rakousky spolek a Madari“ nach §. 302 St G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. October 1888, Zahl 7030, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 287 vom 15. October 1888, wegen des Artikels „Der Ministerwechsel“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit deu Erkenntnissen vom 19. und 21. October 1888, ZZ. 7990 und 8097. die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Podripan“ Nr. 41 vom 13. October 1888. wegen des Artikels „Politicke dopisy. Ve Vidni 9. rijna“ nach §. 65 a St. G. und wegen des Artikels „Zidowska drzost“ nach §. 302 St. G, ferner die Nr. 83 der Tetschen-Bodenbacher Zeitung“ vom 17. October 1888, wegen den des Artikels „Ein neuer Justizminister nach den §§. 58 c, 59, 63 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Böhm.-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 17 und 24 October 1888, ZZ. 6117, 6325 und 6332, die Weiterverbreitung der Nr. 38 der Zeitschrift „Der Socialdemokrat, Organ der Socialdemokratie deutscher Zunge“ vom 15 September 1888, wegen der Artikel: „Die Saat trägt Früchte“ und „Wie sich ein americanisches Bourgeois-Blatt . . . “; der Nr. 39 vom 22 September 1888 wegen der Artikel: „Die Wahlen zum preußischen Landtag“ „Deutschlands Boulanger und „Ein Vorschlag zur Güte“ nach den §§. 491, 493 und 494 St. G. dann wegen des Artikels „Der moralische Niedergang des Bürgerthums“ nach §. 63 St. G.; der Nr. 40 derselben Zeitschrift vom 1 October 1888 wegen der Artikel: „Die norddeutsche allgemeine Zeitung“, „Die deutsche Polizei“ uud „Verunglückte Mohrenwäsche“ nach den §§. 491, 493 und 494 St. G. dann wegen des Artikels „In Oesterreich wie in Preußen“ nach den §§. 300 und 302 St. G. und nach Art. III. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, endlich des Werkes: „Miserere hebrea!“, unbekannten Drucksortes, nach §. 302 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 36361 (7528 3—3)

Sąd deleg. miejski w Krakowie ogłasza, iż w sprawie sumarycznej Alfred-Biasiona przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Janowi Styce o 262 zł. dla tegoż ostatniego ustanowiony został kuratoad actum adwokat Dr. Koy, ze substytucyą adwokata Dra Deichesa, i zarazem wzywa Jana Stykę, ażeby przed 30 listopada 1888 albo w sprawie powyższej pełnomocnika sobie ustanowił albo z kuratorem się porozumiał.

Kraków, 29 października 1888.

L. 11070 (7532 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Judę Lichtmana, że przeciw niemu Szyja Lichtmann wytoczył pozew o zapłacenie 700 rubli lub 910 zł. wa. i że termin do rozprawy ustnej na dzień 7 grudnia 1888 o godzinie 9 rano wyznaczony został, i że kuratorem jego p. adwokata Dra Tumidajowicza w Tarnobrzegu ustanowiono.

Wzywa się zatem Judę Lichtmana, aby na terminie tym albo osobiście stanął lub też innego pełnomocnika sobie obrał, w przeciwnym razie skutki tego zaniedbania sam by sobie przypisać musiał.

Tarnobrzeg, dnia 20 paźdz. 1888.

C. k. Sędzia powiatowy.

L. 3813 (7460 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z z życia i miejsc pobytu nieznanych Bazylego i Katarzynę Zazulkiewiczów i spadkobierców Piosra i Katarzyny Baranów, że w sprawie egzekucyjnej Towarzstwa zaliczkowego w Drohobyczu przeciw Marcinowi i Magdalenie Urbanowiczom o 96 zł. na wniosek egzekucyę prowadzącego Towarzystwa z powodu przeprowadzenia przymusowej sprzedaży 39|64 części realności dłużników pod lk. 37 Plebania w Drohobyczu położonej, mianował dla nich jako wierzycieli hipotecznych tejże realności kuratorem p. adwokata Dra Ludwika Popławskiego w Drohobyczu któremu zapadłe w tej sprawie uchwały doręczył, wzywając ich, ażeby mianowanemu kuratorowi środki służące dla strzeżenia swych praw wskazali lub innego zastępcę obrali i sądowi tutejszemu wymienili, gdyż w przeciwnym razie, możliwe złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz, dnia 9 marca 1888.

L. 11269 7257

Vom kk. Kreisgerichte zu Kolomea wird die Eintragung in das Registeu für Erwerb und Wirtschaftsgenossenschaften des auf Grund des Statuts de datto Kossów den 25 September 1888 gegründeten Vereins unter der Firma „comercieller Creditverein in Kossów registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ mit dem veranlast, dass der Gegenstand des Unternehmens der Betrieb eines Creditgeschäftes behufs gegenseitiger Beschaffung der den Mitgliedern zu ihrem comerciellen Geschäftsbetriebe nöthigen Geldmittel im Wege des gemeinschaftlichen Credits ist, dass die Mitglieder der Genossenschaft bis zum füffnachen Betrage des gezeichneten Geschäftsantheiles haften, dass die Zeitdauer unbeschränkt ist, dass zu Vorstandsmitglieder Dawid Eltis, Juda Tannenzapf, Abisch Drucker und Jona Schutzman gewählt sind, dass die Bekantmachungen und Erlässe durch öffentlichen Anschlag zu geschehen haben, endlich, dass die Zeichnung nur dann rechtliche Wirkung hat wenn sie wenigstens von zwei Directoren geschehen ist, was hiemit zur öffentlichen Kenntniss gebracht wird.

Vom Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Kolomea, 20 October 1888.

L. 6067 7330

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, że do rubryki VI. karty dla Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „wzajemna pomoc w Krynicy“ w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano, że

1. dotychczasowy statut stowarzyszenia z dnia 24 listopada 1880., z wyjątkiem trzech pierwszych paragrafów, zmieniony został nowym statutem z daty Krynica 8 Kwietnia 1888 l. R. 627 w zbiorze załączników zachowanym;

2. że w miejsce Dyrektora Władysława Gulbińskiego wybrany został trzeci dyrektor Onufry Iwasz urzędnik ck. kasy pocztowej w Krynicy, zaś zastępcami dyrektorów Józef Dziubanowski, lekarz w Muszynie, Józef Konarski, nauczyciel w Krynicy, Antoni Głowacki w Krynicy.

3. Dyrekcya podpisuje za Stowarzyszenie w ten sposób, że do nazwy Stowarzyszenia dodaje podpisy.

4. Dla zobowiązania Stowarzyszenia potrzeba najmniej dwóch podpisów, z ktorych jeden może być dany przez zastępcę dyrektora.

Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach Stowarzyszenia wychodzić będą pod nazwą Stowarzyszenia z podpisem przynajmniej dwóch członków dyrekcyi.

Wszystkie obowiązkowe ogłoszenia podawane będą do wiadomości przez zamieszczenie w tem czasopiśmie, które Rada wspólnie z Dyrekcyą do ogłoszeń takich przeznaczy.

Nowy Sącz, 27 października 1888.

L. 3431 (7302 1—3)

Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Cisło, że Jan Cisło z Rydzowa wniósł przeciw niemu i innym dnia 7 czerwca 1888 l. 3431 pozew o uznanie własności posiadłości whl. 9 i 1/4 części whl. 10 gm. Książnice objętych zpn.

Piotra Cisło wzywa się zatem, aby ustanowionemu dlań kuratorowi Wawrzyncowi Ciśle, z Książnic wojtowi, informacyi i dowodów do obrony udzielił lub innego zastępcę przedstawił, inaczej bowiem skutki zaniedbania sam sobie przypisze

Radomyśl, dnia 30 września 1888

L.41672 (7316 1—3)

C k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że do tegoż Sądu dnia 28 września 1888 l. 41672 wniósł prośbę Idzi Dziubiński o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego co do kwitu zastawniczego Banku krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z daty 16 października 1884 nr. 158, przeto w załatwieniu tejże prośby wdrażamy postępowanie amortyzacyjne co do kwitu zastawniczego z daty 16 paźdz. 1884 nr. 158 opiewającego na imię Zdzisława Piaseckiego, wystawionego przez Bank krajowy królestwa Galicyi Lodomeryi z Wielkiem ks. Krakowskem na zabezpieczenie zaliczonej przez tenże Bank pożyczki w kwocie 220 zł. na zastawiony jeden los państwowy z roku 1854 serya 3215 nr. 6 nom. wartości 250 zł. i wzywamy wszystkich posiadaczy tegoż, aby z takowym w przeciągu roku, sześciu tygodni i 3 dni w tut. Sądzie się zgłosili, ileże po upływie tego czasu takowy za amortyzowany uważanym będzie.

We Lwowie, 3 listopada 1888

L. 5429 (7306 1—3)

Dnia 10 września 1887 zmarł w Gwoździcu Marcin Łośko z pozostawieniem kodycylu.

Niewiadomą z miejsca pobytu Barbarę Łośkównę córke spadkodawcy wzywa się by w ciągu roku od dnia dzisiejszego wniosła oświadczenie do spadku tego, gdyż w przeciwnym razie będzie on przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z Michałem Juszkiewiczem kuratorem dla niej ustanowionym.

Wojnicz, dnia 13 września 1888.

L. 27840 (7384 1—3)

Na skutek prośby adw. dr. Horowitza de prs. 11 września 1888 l. 25372 c. k. Sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich w których ręku dwa losy miasta Krakowa nr. 03199 i nr. 65263 brzmiące:

Pożyczka miasta Krakowa 1,500.000 złr. w. a. oblig udziałowy na 20 złr. w imieniu miasta Krakowa Józef Dietl m. p. prezydent miasta. — Anlehen der Stadt Krakau von 1,500.000 Gulden ö. W. Theilschuldverschreibung über Gulden 20 ö. W. Im Namen der Stadt Felix Szlachtowski m. p. M. Jaworski m. p. znajdować się mogą, aby je okazali, w przeciwnym bowiem razie po upływie 1 roku 6 tyg. dni 3 dni po dniu płatności tychże to jest po dniu wylosowania ich za umorzone i prawnej mocy pozbawione uważane będą.

Kraków, dnia 16 października 1888.

L. 26813 (7387 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zarządza amortyzacyę poświadczenia przez kasę oszczędności m. Krakowa wystawionego z dnia 1 czerwca 1885 l. 17833 stwierdzającego przyjęcie w zastaw pięciu austryackich węgierskich losów czerwonego krzyża Ser. 0024 nr. 44, Ser. 01352 nr. 5 Ser. 02504 nr. 16, Ser. 03353 nr. 27, Ser. 04901 nr. 38 przez Mojżesza Nechemię Siegmana zagubionego, i wzywa każdego, ktoby się w posiadaniu powyższego poświadczenia znajdował, aby w terminie jednorazowym od dnia obwieszczenia niniejszego po raz trzeci licząc, tutejszemu Sądowi tem pewniej przedłożył, ile, że w razie przeciwnym poświadczenie to za nieważne a wystawca onegoż od wszelkiej odpowiedzialności z poświadczenia tego dlań wypływającej uwolnionym będzie

Kraków, dnia 12 października 1888.

L. 14534 (7386 1—3)

C. k. Sąd krajowy zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Gitlę z Reichów Goldstückerową iż w sprawie intabulacyi w stanie biernym realności l. k. 185 dz. VIII w Krakowie położonej, Gitli z Reichów Goldstückerowej własnej trzechletnego z dniem 11 kwietnia 1888 rozpoczynającego się najmu całego tego domu na rzecz Maryi Groesserowej ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Deichesa w Krakowia i jemu uchwałę l. 9622|88 dla niej przeznaczoną doręczono.

Wzywa się ją przeto, aby kuratorowi swemu potrzebnej udzieliła informacyi lub sądowi innego wskazała pełnomocnika inaczej sama sobie złe skutki przypisze.

Kraków, dnia 1 czerwca 1888

L. 15742 (7578 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie, przeciw Mojżeszowi Rothkopfowi o 2000 zł. aw. zpn. zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Rothkopfa, iż dla niego w tej sprawie Dr. Gross adwokat w Brodach został ustanowiony kuratorem, że zatem temuż potrzebną informacyę do obrony praw swoich udzielić, lub Sądowi innego zastępcę wskazać ma, inaczej następstwa zaniedbania tego, sam sobie przypisać będzie musiał.

Brody, dnia 29 września 1888.

L. 8705 (7324 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, iż ustanowił celem doręczenia uchwały z 31 marca 1888 l. 2600 dla niewiadomego z miejsca pobytu i życia Hryńka Wołoszyna kuratorem pana Emila Borowskiego.

Wzywa się Hryńka Wołoszyna, aby mianowanemu kuratorowi informacyi udzielił albo innego zastępcę prawnego ustanowił, gdyż w przeciwnym razie złe skutki sobie przypisać będzie musiał.

Gliniany, dnia 30 września 1888.

L. 4427 (7238 2—3)

W posiadaniu Anny Boreskiej, Jeleny Boreskiej, Satty Noestab, Nastuni Mełnyczuk i Teodora Bozesko, w Kadłubiskach na Bukowinie stale zamieszkałych, wyrokiem ck. sądu obwodowego w Kołowyi z dnia 2 lipca 1888 l. 2982 za zbrodnię kradzieży na dwa miesięcy ciężkiego więzienia prawomocnie zasądzonych, znaleziono i skonfiskowano 12 horbotek, 1 sierak, 4 chusteczki, bajorkę dwie pary żółtych butów, motek włóczki i dwie beczułki na wódkę z kradzieży pochodzących, których właściciel dotychczas wyśledzonym być nie mógł

Wzywa się zatem niewiadomego właściciela powyż poszczególnionych rzeczy, aby w przeciągu jedengo roku począwszy od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego, zgłosił się w tutejszym Sądzie i swoje prawa własności do tych rzeczy tem pewniej wykazał, ile że po upływie tego czasu rzeczy te na publicznym przetargu sprzedane, a uzyskana za nie gotówka do depozytu sądowego złożoną zostanie.

Sniatyn, dnia 27 października 1888

L. 34256 (7511 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. Landstrasse podaje do wiadomości, że dnia 18 marca 1887 r. zmarł we Wiedniu Stefan Homulko c. k. nadzorca starszy straży skarbowej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ do tego spadku brat spadkodawcy Jan Homulko powołany jest, a Sądowi pobyt Jana Homulki jest niewiadomy tenże wzywa go, aby w ciągu jednego roku, licząc od dnia u dołu oznaczonego zgłosił się do Sądu i złożył o spadek oświadczenie, w przeciwnym razie spadek będzie pertraktowany z kuratorem dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy miej. del. Landstrasse.

Wiedeń, dn. 29 października 1888.

Vom k. k. st. d. Bezirks Gerichte Landstrasse wird bekannt gemacht: es sei am 18 März 1887 der k. k. Finanz Wach. Oberaufseher Stefan Homulko in Wien, ohne Hinterlassung einer letztweligen Anordnung gestorben.

Nachdem zu diesem Nachlasse der erb. Bruder Johan Homulko berufen erscheint dem Gerichte der Aufenthaltort des Johann Homulko unbekannt ist, so wird derselbe aufgefordet, sich binnen einem Jahre von unten angesetzem Tage an bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung bei diesem Gerichte einzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit dem für ihn bestellten Curator abgehandelt werden würde.

K. k. std. d. Bez. Gericht Landstrasse

Wien, am 29 Oktober 1888

L. 28281 (7092 2—3)

Vom k. k. Landes als Handelsgerichte in Krakau wird kundgemacht, dass über Ansuchen des Creditoren Vereines zum Schutze von Forderungen bei Insolwenzen, für den dem Wohnorte nach unbakannten Wechselschuldner Ignatz Agatstein der Curator Adw. Dr. Schönberg mit Substituirung des Adw. Dr. Dobija aus Krakau bestellt, dem Curator der wider ihn ergangene Zalungsauftrag vom 11 August 1888 Z. 21978 peto Zahlung von 150 fl. ö.W. zugestellt wird, u. der Belangte aufgefordert wird dem bestellten Curator seine Behelfe mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft zu machen.

Krakau, am 28 Oktober 1888.

L. 77400 (7223 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy na żądanie kasy Oszczędności w Bochni wzywa posiadacza wekslu z daty Bochnia 26 grudnia 18?1 na 105 zł. wa. opiewającego, przez Adama Kościółka wystawionego, za trzy miesiące od daty na zlecenie Wincentego Kościółka płatnego przez Jakóba Włodarczyka przyjętego, a na rzecz bocheńskiej kasy oszczędności przez Wincentego Kościołka indosowanego, ażeby w przeciągu 45 dni weksel ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie takowy na ponowne żądanie właściciela po upływie tego czasu uznanym będzie za umorzony.

Kraków, dnia 23 października 1888

L. 8684 (7171 2—3

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie zawiadamia Chunę Horn, Minkę Hoffman zam. Nagler, Jentę Fischler Branę Hoffman, Breine Grossfeld, Pesie Geffner, Witie Hoffman, Altera Hoffman, Rachelę Seinfeld, Mozesa Pimpera, Filip Pimper, Maryą Schilling, Mozesa Hauser. Hersch Hoffman, Ettel Ehrlich, Chaję Udel Hoffmann, Samuela Izaka Mann, Feiwla Mann, Mechla Mann, Herscha Mann, Judę Mann, Simche Mann, że tusądowe uchwały z dnia 10 maja 1878 l. 2495, i z dnia 30 lipca 1885 l. 8602, przyjmujące ustępstwa któremi swe prawa do spadku po Wolfie Horn dnia 24 lipca 1874 w Stanisławowie bezdzietnie, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia a z pozostawieniem majątku w gotówce 2000 zł. zmarłym, pozostałej wdowie Chaji Lea Horn na własność odstąpili, z zpowodu niewiadomego ich miejsca pobytu, doręcza się ustanowionemu dla nich kuratorowi Ignacemu Zdrapilowi w Stanisławowie, dalej zawzywa się niniejszym edktem z miejsca pobytu niewiadomych, Józefa Horn. Majera Eisenberg, Jakóba Eisenberg, Naftałę Eisenberg Altera Hoffmann, Pesie Hoffmann zam. Geffner, Małke Hoffman zam. Adelsberg, Samuela Mojżesza dwojga imion Hoffmann, Chaję Hoffman zam. Woreczek Chaima Abrachama dwojga imion Hoffmann, Itte Hoffman 2o voto Sternthal jak wreszcie wzywa się tak z imienia jak i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców śp. Wolfa Horna a mianowicie dzieci Rachmila Grossfelda, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku po Wolfie Horn aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia poniżej wyrażonego, zgłosili się w tymże Sądzie i wnieśli oświadczenie się do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym ze spadkobiercami zgłaszającemi się wyżwymienionym kuratorem tak dla spadku jak i dla wyżwymienionych z miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ustanowionym i tymże przyznany, którzy oświadczą się do spadku i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą.

Stanisławów, 30 maja 1888.

Doniesienia prywatne.

L. 1725 (7536 2—2)

Konkurs.

Zwierzchność gminna w Kolbuszowie ogłasza konkurs na posadę lekarza miejskiego z płacą roczną 500 złr. Do posady tej przywiązane są następujące czynności: Oglądanie bydła i trzody chlewnej, na rzeź przeznaczonych i na targi sprowadzanych, oglądanie mięsa po zabiciu zwierząt, dozorowanie rzeźni i jatek, dozór targów tygodniowych nad bydłem i świń, sekcye padlin bydlęcych, tudzież praktyka lekarska u biednych tak izraelickiego jakoteż katolickiego wyznania bezpłatnie

Doktorowie medycyny mają pierwszeństwo.

Podania wnosić należy do Zwierzchności gminnej w Kolbuszowie najdalej do 1 grudnia 1888.

Kolbuszowa, dnia 25 listopada 1888.

Ogłoszenie licytacyi.

Oddział zastawniczy galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Jagiellońska l. 3 (dom własny),

podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem ostatnim września 18?8 r. zastawy, dnia 5 i 6 grudnia 1888 r. w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytacyę (w myśl § 59 statutów Banku) najwięcej dającemu, za gotówkę sprzedane zostaną.

Uwaga. W dniu licytacyi nie będą przyjmowane ani prolongaty, ani wykupna

Lwów, dnia 3 listopada 1888 7027